

10/10

december - prosinec
2010

ročník 80

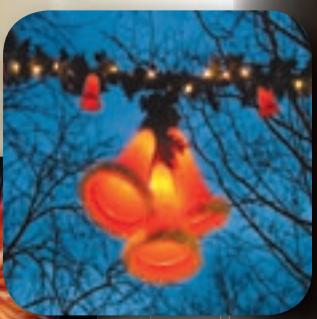
Rozsievac Rozsévac

Časopis Bratskej jednoty baptistov

Časopis Bratrské jednoty baptistů

A ty, Betlehem,
v judskej krajine,
vôbec nie si najmenší
medzi judskými poprednými mestami,
lebo z teba vyjde vodca,
ktorý bude pastierom môjho ľudu,
Izraela.

Matúš 2, 6

Prajeme vám
pokojné
vianočné sviatky
a požehnaný
nový rok

Téma čísla
Božia láska

BIBLICKÁ ARCHEOLÓGIA

„DOM DÁVIDOV“ z Tel Dan

Michal Lapčák

Niekedy si kresťania kladú otázku, prečo aj dnes nedochádza k prevratným objavom, ktoré zmenia pohľad väčšiny verejnosti na všeobecne prijímané fakty, najmä pokiaľ ide o starú biblickú história.

Medzi ľažko prijímané biblické svedectvá či osobnosti, ako je napr. vznik knihy Genesis, Noe, Mojžiš, patrí aj kráľ Dávid. Liberálni historici a teológovia dodnes neprijímajú historicitu osoby Dávida. Ich ar-

gumentom býva, že dosiaľ nebol nájdený žiadny mimobiblický dôkaz o skutočnej existencii takejto osoby v dejinách, keďže samotnému Písma neveria.

V roku 1993 na starom biblickom mieste v Tel Dane v Galilei (bývalý Lajíš, potom Dan) bola medzi množstvom skál náhodou nájdená čadičová stéla (náhrobný kamenný stĺp) s nápisom, ktorý odhalil nové skutočnosti. Stéla je dnes uložená v izraelskom múzeu v Jeruzaleme. Dan sa nachádzal na hranici so Sýriou (aramejským kráľovstvom). „Mesto nazvali Dánom, podľa mena svojho praočca Dána, ktorý sa narodil Izraelovi. Predtým sa mesto volalo Lajíš (Kniha Sudcov 18, 27 – 30 v. 29).

Kedže stéla bola vyhotovená z čadiča, ktorý bol v staroveku veľmi cenný a výroba vyžadovala vysoké náklady, objednávateľ nápisu nemohol byť hočikto. Už z obsahu badat, že ide o kráľa. Je písaný v ranej forme aramejčiny, jazyku starovekej Sýrie. Písmo vyzerá veľmi kultivované. Číta sa ako hebrejčina sprava doľava.

Datuje sa do rokov 858 – 824 pr. Kr. Rozmery sú 32 x 22 cm (pozri obrázok).

To, čo čitateľov hned upútalo, bol deviaty riadok, kde sú spoluuhlásky „BJTDVD“, čo znamená „dom Dávidov“. Je to úplne prvá mimobiblická zmienka mena Dávid, ktorá sa našla. Datovanie nálezu do

9. storočia pr. Kr. udáva zatiaľ najbližšie obdobie k času, keď Dávid žil, približne 150 rokov po jeho smrti. Stélu dal zrejme postaviť sýrsky kráľ Chazaél (2Kr 10, 32): „V tých dňoch začal Hospodin okyptovať Izrael a Chazaél ho porážal na celom pomedzí Izraela...“ Ked Chazaél zabral Dan, vztýčil tam stélu vŕazstva na znamenie znovudobytia svojho územia po severoizraelských Omriovcoch (r. 835). Na stéle oznamuje: „A môj otec ľahol, odišiel k svojim predkom. A kráľ Izraela už skôr vstúpil na územie môjho otca“ (riad. 3 – 4).

No najzaujímavejšie na nápisе je, že Chazaél sa chváli takto: „Zabil som Joráma, syna Achaba, kráľa Izraela, a zabil som Achaziáša, syna Jehoráma, kráľa domu Dávida“ (riad. 7 – 9).

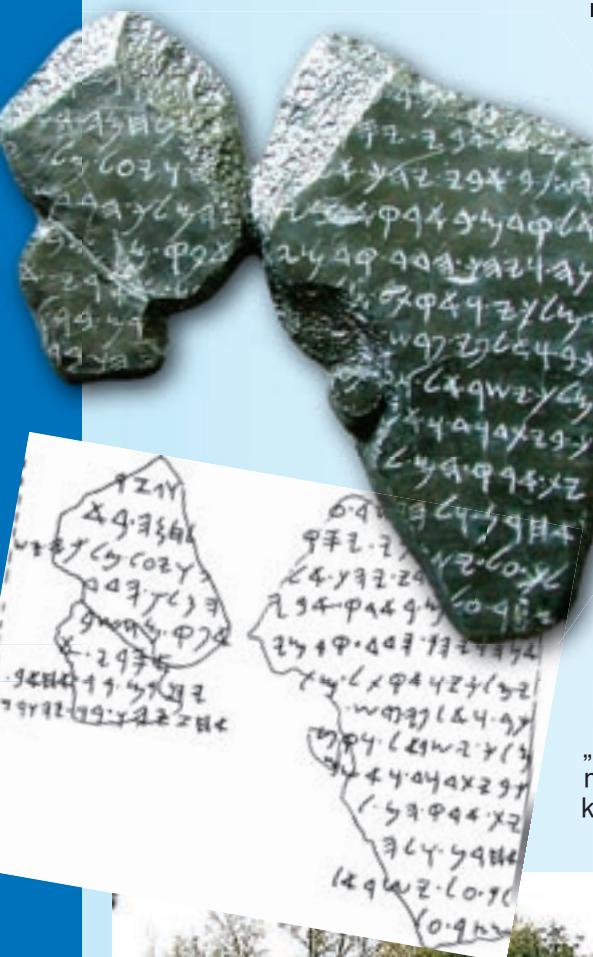
Biblický príbeh hovorí, že túto dynastiу kráľa Omriho vyvraždil Jehú. V Biblia však badáme, že politický tlak zo strany kráľa Damasku a Jehúov čin boli prepojené. Chazaél mohol pokojne vidieť v Jehúovi nástroj svojej moci a politiky.

To, že sa po takom krátkom čase, skoro 100 rokov po panovaní Šalamúna našiel písomný dôkaz o Dávidovej dynastii – „dom Dávidov“ – a dokonca písaný nepriateľom Izraelčanov, sýrskym kráľom, je najlepší dôkaz o tom, že osoba Dávida nebola iba literárnym výmyslom oveľa neskôrzej doby, ako sa zvykle niekedy tvrdí.

Ak by bol nápis falšovaný, nikdy by sa tam nepísal o tom, že Chazaél zabil izraelských kráľov, ale falšovať by určite kopíroval biblický zápis o tomto Jehuovom čine.

Je vidieť, že Dávidov dom bol známy v celej oblasti, za hranicami južného či severného kráľovstva Izraela, a aj dlho po Dávidovej smrti.

Stéla z Tel Dan stojí paralelne historicky so skorším objavom Méšovej stély (8. stor.), ktorá opisuje podobne sa vyvíjajúcu politickú situáciu voči Izraelu v susednom Moábe (2Kr 3, 4 – 27) a tiež výborne potvrdzuje historiu Písma z tohto mimobiblického prameňa (pozri Rozsievac 5/08, str. 18).

Obsah

Dom Dávidov z Tel Dan (M. Lapčák)	/2
S Bohem jsou vánoce každý den (J. Titěra)	/3
Boží láska k nám a naše láska k Němu (D. Sláma)	/4
Být svetlom pre iných (JC)	/4
I Kubík je milovaný (D. Hýsek)	/5
Bůh je mezi lidmi (V. Pospišil)	/6
O hospodském, který se stal andělem (přel. E. Titěrová)	/7
Písané na Štedrý večer - báseň (J. Kučera)	/8
Rozhovor se současným tajemníkem VV BJB v ČR Luděkem Šípem (M. Horáčková)	/9
Misie v Arménii (VV BJB)	/10
Záplavy na Slovensku (T. Valchář)	/11
Povodne na východe (M. a M. Lapčákovci)	/12
Vězeň spoutaný na nohou vstupuje do křitelnice (E. T.)	/13
Zrniečko povzbudenia - báseň (E. Lapčáková)	/14
Svetlo v temnom údolí	/15
S Ježíšem v jesličkách (přel. J. Titěra)	/16
Tiše padá sníh - báseň (M. Matouš)	/17
Stop konzumnému kresťanstvu (AŠ)	/18
Ako správne žiť (L. Englerová)	/19
Lod' záchrany - báseň (M. Matouš)	/20
Nový kazatel' v Klenovci (J. Kováčik)	
Panické Dravce majú kazateľa	
Josef Mrázik - 1945-2010	
Za sestrou D. Antalíkovou	
Hľadá sa kronika JAS-u (L. Šíp)	
Festival naděje v Rize	
Objednejte si sadu záložek	
OBSAH ROČNÍKA 2010	
OBSAH ROČNÍKA 2010	
Jaké ovoce neseme? (M. Horáčková)	
Boží hod vánoční - báseň (M. Rafajová)	

Časopis
Bratrské jednoty
baptistů v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

Šéfredaktor Stanislav Král.

Zástupca šéfredaktora Vlastimil Pospišil.

Redakčná rada: S. Baláz, M. Kešjarová, M. Horáčková, K. Kvačková, E. Pribulová, E. Titěrová, J. Titěra, P. Varga

Grafická koncepcia časopisu

a prílohy ZRNIKO: © Anton Vrana.

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová,

M. Horáčková, L. Uhrinová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:

Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.

E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza desaťkrát do roka.

Cena výtlačku 1,35,- Euro, predplatné na rok 13,50,- Euro + poštovné pre domáčich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6,- Euro na rok.

Poštovné pre zahraničie 27,- Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.

SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsievac - časopis Brat.jed.baptistov

Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika

číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900

S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC

REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky:

ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR,

Na Topolce 14, 140 00 Praha 4

SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,

Súlovská 2, 821 05 Bratislava.

Uzávierka obsahu čísla 10/2010: 10. 12. 2010

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava

ISSN 023/6919 - MK SR 699/92

S Bohem jsou vánoce každý den

J e čas vánoč, čas dárků. Asi všichni jsme prožili tu zkušenosť, že dávat je větší požehnání než dostávat.

Mám radost z toho, když se mi podaří vymyslet a obstarat dětem pěkný dárek. Má radost se dovršuje ve chvíli, kdy děti dárek rozbalí a jsou jím nadšeny.

Má radost zůstává, když vidím, že si děti s dárkem hrají i s odstupem času.

Něco podobného se odehrává také ve vztahu mezi nebem a zemí, ve vztahu mezi nebeským Otcem a jeho dětmi.

Bůh, který sám prostřednictvím svého Syna řekl: „**Blaženější je dávat než brát.**“ (Sk 20,35), se raduje z toho, že může dávat. Bůh je láska a dokonalá láska dává sebe samu. Proto Bůh **neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všecky jej vydal** (Rímanům 8, 32).

Bůh dává sám sebe a nachází uspokojení v samotném aktu dávání. Jeho radost se však dovršuje v okamžiku, kdy lidé „rozbalují“ jeho dar a jsou z něj nadšeni. Pokání hříšníka je důvodem k nebeské oslavě (Lk 15, 7;10).

My, kteří jsme „rozbalili“ vánoční dar od Boha a dali tak důvod k nebeské oslavě již před mnoha lety, působíme Bohu radost tehdy, když se nám jeho dar nestává všedním, tehdy, když je pro nás zdrojem trvalého a soustavného uspokojení. Takový je jeho potenciál. Otázkou je, zda jej využíváme.

Rozhodně to není automatickou samozřejmostí, neboť je velmi jednoduché Krista míti, ale mít ho někde na poličce, ve skříňce, čas od času ho oprášit, nebo posunout. Tak často končí pozemské dary – pomíjivou chvílí radosti následuje zapomnění.

I letošní Vánoce se bude Bůh dívat, zda se v hloubi svého srdce upřímně radujeme z Jeho Syna – z daru, který nám již dávno dal. Jeho radost bude veliká, pokud shledá naše srdce naplněné novou radostí z jeho daru, tedy v živém vztahu s Ježíšem Kristem.

A to platí nejen o Vánocích, ale na každý den. Bůh se chce každý den radovat z toho, že nám dává Krista, a z toho, že si jej každý den ceníme nade vše.

Chce se radovat z toho, že jeho dar nám není všední, z toho, že každý všední den nám Kristus přináší uspokojení, které nic jiného nemůže dát. S Bohem jsou Vánoce každý den.

Kéž i letošní Vánoce objevíme další rozměr Božího daru. Kéž jsou naše životy ve znamení takového objevování.

Jedině živý, stále se vyvíjející vztah s Kristem přináší plnost radosti všem zúčastněným. Jedině trvalá radost z daru, který nikdy nezevšední, ukáže nevěřícím kolem nás, jak úžasné je přijmout to, co Bůh dal také jim. **Bohu budí vzdán dík za jeho nevystížitelný dar!**

Marek Titěra
kazatel sboru Zlín

Boží láska k nám a naše láska k Němu

David Sláma

„Neboť tak Bůh miloval svět“ říká nejznámější verš Bible Jan 3,16. Láska, kterou nás Bůh miluje, je úžasná v tom, že nemá **důvod** v nás, ale v Něm, nevyvolali jsme ji my (to je povzbuzující, protože takto může Bůh milovat i mě, i když si to vůbec nezasloužím, na druhé straně je to pokořující, protože si někdy můžu myslet, jak úžasný, dobrý a milovaný hodný jsem).

Velikost a hloubku Boží lásky nepochopíme správně, dokud neuvidíme to, jak Jan pokračuje: „...miloval tak, že dal svého jednorozenceho Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ Člověk je pod Božím soudem, čeká ho zahynutí. Na počátku se odvrátil od Toho, kdo mu dal život, kdo ho zahrnul péci, zajistil ho, dal mu nádherný život ve Své blízkosti. Člověk dal krutou facku Boží lásky. Nepochlehl Jeho slovo, rozhodl se žít po svém a přiklonit se ke zlu. Důsledky to má katastrofální: věčné oddělení od Zdroje života, pokoje, všeho dobrého, vydanost napospas zlu. Do tohoto stavu bez Boha a proti Bohu se narodil každý z nás. Každý z nás pak v životě dělal věci, které jsou proti Bohu, Jeho přikázáním. Ani jsme Boha nehledali. Všechno by mělo smutný konec, kdyby nebylo Boží lásky. Jan dál píše: „V tom je láska: ne že my jsme si zamívali Boha, ale že On si zamíval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy“ (1 Jn 4, 10). Dal svého jediného Syna. Bůh se stal člověkem, sám přišel mezi nás. Omezil sám sebe – všemohoucí Stvořitel se narodil jako malé dítě, závislé na péci svých pozemských pěstounů. Vzal na sebe starosti a bolesti lidského těla, prožíval naše pokušení. Stal se nám blízkým. Na svém těle vzal náš hřích a podstoupil za ně nás trest – kříž. Proto, aby chom my mohli žít, být s Bohem znova smířeni. Aby nám dal nový život, aby žil v nás a dal nám tak milost Boha poslouchat, žít tak, jak se Mu to líbí.

Láska je tedy v tom, že to vůbec Bůh udělal. Obětoval se. Nikde nevidíme Boží lásku víc než na kříži. Pokud chceme důkaz, že nás Bůh miluje, podívejme se znovu na kříž.

Láska je i v tom, co vše při tom podstoupil. Nikdo ho nechválil a neoslavoval, že jde umírt místo nás. Právě nepoch – jeho nejbližší, učedníci, tomu ne-

rozuměli. Jeho vlastní národ se postavil proti němu. Lidé si v procesu před Pilátem raději vybrali propuštění vraha. Na kříži ho vidíme zbičovaného, opuštěného. Lidé na něj plivou, posmívají se mu, odmítají ho.

I přes toto všechno to Pán Ježiš podstoupil, protože nás miluje. Tak moc, že nás zachraňuje. Boží nepřátele očistuje a nazývá nás svými přáteli. Díky Jeho oběti máme přístup přímo k Otci. Pokud chceme přemýšlet nad Jeho obětí, láskou, čtěme 53. kapitolu knihy Izajáš.

Boží láska je úplně jiná než moje láska – ta, které jsem schopen sám ze sebe. Dokáži někoho milovat, projevit mu přízeň, někdy pro něj něco nezíštně udělat, pomoci. Ale běda, když si toho neváží. Když nevidí, co všechno pro něj přeče dělám, jak se obětuji. Pak mě třeba zkriticuje, nepoděkuje, nebo utrousí poznámkou, že to a to se mohlo udělat lépe... Velmi se mě to dotkne. Cítím krivdu, hněv... „Počkej, příště už ti nebudu pomáhat. Můžu se na to vykašlat.“ Ještě že Bůh takový není. Nevzdává to s námi, ani když už jsme Ho tolikrát urazili, ignorovali, neviděli Jeho péci, neděkovali Mu.

Jaká bude naše odpověď na Jeho lásku? Nejlepší odpověď, kterou můžeme dát, je, že Mu dáme sami sebe – svoji mysl, vůli, srdce (i v manželství je nejcennější úplné odevzdání se jeden druhému).

Naše láska k Bohu se projeví v tom, jestli Ho posloucháme: „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání“ (Jn 14,15).

Láska k Bohu projevujeme svými díly, chválami, obdivem, službou ve sboru, dáváním, ale právě také zmíněnou poslušností. Dalším důkazem toho, jestli naše láska k Bohu nejsou jen krásná slova, je náš vztah k bližním – lidem okolo nás v práci, ve škole, ve sboru, k dětem, manželce: „Rěkne-li někdo: „Já miluji Boha,“ a přitom nevidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí“ (1 Jn 4, 20). Nenávist na sebe může vzít podobu lhostejnosti, kdy jsou mi ti druzí „ukradení“, vidím, že mají problém, ale je mi to jedno, nepomůžu jim. Nebo na sebe bere podobu těžkého srdce vůči druhému, to, že mu nepřeji nic dobrého. Jestli miluji Boha, miluji bližní – je to jednoduchá věc, která se nedá ošridit, zjevuje pravdu. Nedávno jsem si to

uvědomil, když jsem byl naštvaný na svou manželku a místo odpuštění jsem v sobě živil zlost.

Podobně o tom mluví Pán Ježiš, když říká, že co jsme udělali jednomu z jeho malíčkých (praktická pomoc, návštěva v nemocnici, vězení), prokázali jsme to Jemu (Mt 25,31nn).

Můžeme přemýšlet, jak jsme na tom s láskou k druhým. Přejí jim to nejlepší? Dokážu odpustit, nedřížet hněv a zášť? Říkám jim pravdu v lásce, když vidím, že dělají něco špatně? Jsem s druhými trpělivý? Dokážu se s nimi radovat, když se jim něco povede, a plakat, když prochází těžkým obdobím?

Láska k Bohu je přikázání, první a největší. Spolu s láskou k bližnímu tvoří dvojici přikázání, na kterých stojí celý zákon a proroci. Z lásky k Bohu vyrůstá naše poslušnost Jeho vůli, naše láska k druhým.

Není to zvláštní, že láska je přikázáním? Slovo přikázání nám k lásce moc nesedí. Copak se dá přikázat? Možná ji máme příliš spojenou s city. Láska je ale i čin. Je zvláštní, že s láskou a s nenávistí to funguje takto: když někoho nemám rád, budu to v sobě žít, dělat mu zlé, tím víc ho budu nenávidět. Pokud se ale rozhodnu mít druhého rád, začnu o něm přemýšlet pěkně, pomůžu mu, když potřebuje, pak se časem dostaví i cit.

Že je láska přikázáním nám říká, že to není něco navíc, ale nezbytná věc. Nemůžu si to vybrat, není to otázka toho, jestli se mi chce, nebo nechce, jestli na to mám náladu. Nemůžu si vybírat, koho budu milovat a koho ne. Pokud nemiluji, porušuji přikázání. Je to nádherná věc – že Bůh po nás žádá lásku. Ne jen poslušnost bez lásky, ne jen dobré chování bez toho, aby u toho bylo i naše srdce, abychom to mysleli doopravdy. Bůh chce skrze svou lásku proměňovat naše vztahy ve sborech, rodinách. Chce pro nás to nejlepší, proto nám nemohl přikázat nic lepšího než milovat.

Ale lásku k Bohu ani k bližním ze sebe nedokážu „vyždímat“. Moc potřebujeme Božího Ducha – skrze Něj je Boží láska vylita do našich srdc (R 5,5). On nám dává poznat Kristovu lásku: „byste mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plnosti Boží“ (Ef 3,18n) – to může být naší modlitbou. Když budeme žít s Pánem Ježíšem, necháme Jej v nás působit, pak budeme moci vidět a poznat Boží lásku a budeme moci milovat druhé.

Když teď budeme prozívat adventní dobu, modleme se za to, aby nám Bůh otevřel oči a my mohli vidět Jeho lásku. A pak na ni odpovězme svou láskou.

Byť svetlom pre iných

Predstavte si, že sedíte v peknej reštaurácii pri okne a čakáte, kedy vám donesú jedlo. Pozeráte, ako po ulici prechádzajú ľudia. Niektorí stoja na prieshode pre chodcov a čakajú, kedy budú môcť prejsť.

Zrazu si všimnete bezdomovca – je už starší, v ruke zvierala igelitku, no zjavne s ním niečo nie je v poriadku – ledva sa drží na nohách, kolena sa mu trasú, tvár sa mu mraští v bolestnej grimase, zdá sa, že každú chvíľu sa môže zrútiť na zem.

Reštaurácia sa nachádzala v centre belgického prímoreckého mesta Ostende a sedela som v spoločnosti dvoch kolegín. Prvé, čo mi vtedy preletelo myšľou, bolo: Ak tam bude stáť ešte aj vtedy, keď nám donesú jedlo, vôbec mi nebude chutí jest.

Vzápäť mi napadlo, že možno by bolo rozumné zavolať sanitku. Moja kolegynia však bez rozmyšľania vstala od stola a vybehlá na ulicu, aby sa ho spýtala, či nepotrebuje igelitku niekom odniest.

I Kubík je milován

Daniel Hýsek

Chlapec, ktorého držím, se jmenuje Kubík. Má 12 let. Méri 113 cm a váží 14 kg. Ve třech měsících po narození prodělal infarkt a mentálně zůstal na této úrovni. Nefunguje mu zpětná klapka ze žaludku do jícnu a tak mu žaludeční šlávky poškodily jícen a průdušnice. Také nemá dobré fungující střeva. Stravu nemůže přijímat ústy, má do žaludku vývod a je krmen sondou. Také má bezlepkovou dietu. Tepre nedávno lékaři zjistili, že mu působením léků „odcházejí“ ledviny a tak je krmen enterální výživou. Nemá skoro žádnou imunitu a srážlivost krve je pět minut. Hnijí mu zuby v ústech od léků a nikdo se neodváží s tím něco dělat, protože mu nelze dát narkózu. Není možné mu vytrhnout Zub, protože by vykrvácel. Proč to píši? Souvisí s názvem tohoto článku.

Nejvyšší posudkový lékař pro děti v ČR napsal posudek: „Žádná operace nevyřeší jeho kvalitu života, tak se žádná operace nedoporučuje.“

Zůstává jen paliativní péče. Otázka zní: Jaká je definice kvality života? Závisí kvalita života jen na úkonech samoobslužnosti, nebo na jiných dovednostech v různých oblastech? Určitě na to má vliv. Profesor C. S. Lewis v jedné knize napsal: „Největší bohatství člověka je, když má dobré vztahy na blízko.“ S tímto výrokem naprostou souhlasím. Čím jsem starší, tím víc.

Kubík je doma přijat a milován, proto žije.

Vždy, když přijde do nemocnice, tak se všichni podivují: „Ještě žije?“ Jakou hodnotu má jeho život? Slycháme o lidech, kteří něčím obohatili lidské poznání, že jsou nesmrtelní. Nezapomíná se na ně pro jejich přínos pro lidstvo. A je to pravda a

správné, ale co ti obyčejný a průměrní jedinci? Jakou mají oni hodnotu? Já za sebe jsem velmi rád, že mé osobě dává hodnotu Bůh, i přesto, že jsem obyčejný a průměrný. Málo dětí má takovou kvalitu života jako Kubík, právě proto, že je milován a přijat. Mám fotografii, která je pořízena z jednoho slavnostního shromáždění, kterého se mohl Kubík zúčastnit. Kubík má v mé srdci zvláštní místo a zřejmě i já v jeho srdci, protože když chce něco říct, příčemž mluví jen v slabikách, a řekne: „Kam? Bebe?“ všichni vědí, že Kubík chce k nám. A také každému nedovolí vzít ho do náruče.

Toto vše píši i z dalšího důvodu, kterým je boj o víru.

Bůh může Kubíka úplně uzdravit. Otázkou zůstává, zda by to bylo pro něj to nejlepší. Má 12 let a vzdělání by s velkými potížemi snad nějak dohnal, ale jak by žil? Stačilo by, aby byl jen trochu zdravý? JAK TROCHU? Má tedy zemřít? Já nevím. Mnozí se ptají, proč je Kubík v takovém stavu? Nerozumím, ale dnes odpovídám: „Bůh přes tuto těžkou situaci hovoří a nikdo z jeho rodiny to nemůže pořídit, protože to činí viditelným a hmatatelným způsobem. Bůh má svoje zvláštní způsoby, jak oslovit lidi.“

Jak vnímáme smrt?

Toto souvisí i s druhou částí zvoleného tématu – smrt. Když jsem pracoval a bydlel na Slovensku, jeden kolega mně kdysi řekl: „Ludia si Boha iba vymysleli, aby sa nemuseli báť smrti.“ Hned jsem mu na to nedokázal odpovědět, jak mě zaskočil. Bůh mi však později odpověděl. Tomu kolegovi jsem potom mohl říct: „Vieš, Boha si ludia nevymysleli, protože Boh je, ale ludia by si veľmi priali, aby nebol, protože Boh veľmi smrť komplikuje.“ Už jste někdy přemýšleli, proč existuje pohřeb? Odkdy jsou lidé na této zemi, tak je pohřeb vyčlenený od ostatních tvorů.

U žádného jiného tvora tento feno-

Bezdomovec sa medzitým vzchopil a vykročil. Kolegyňu ubezpečil, že všetko je v poriadku. V srdci som cítila hanbu, najmä preto, že mne čosi také vôbec nezíslo na um. Hoci mi chorého bezdomovca bolo ľuto, ba trpela som pri pohľade na jeho trápenie, nevedela som si predstaviť, že by som sa s ním dala do reči. Zahanbená som bola aj preto, lebo v srdci som mala voči svojej kolegyni všetjaké výhrady, ktoré sa zakladali na jej konaní v minulosti. Jej impulzívny čin, ochota pomôcť cudziemu človeku mi však ukázali, že by som mala prehodnotiť svoj postoj, že som si voči nej vytvorila predsydky a seba som neprávom pokladala za lepšiu.

Ked som si večer čítala z knihy matky Terezy: „Moje ľamstvo – modlím sa“, uvedomila som si, že jej modlitba vyjadruje práve to, čo cítim a čo potrebujem.

Pane Ježišu, staň sa pánom môjho bytia tak úplne, aby celý môj život bol odrazom Tvojho. Aby každá duša, ktorá príde ku mne, cítila Tvoju prítomnosť vo mne. Ostaň vo mne. Tak budem svietiť Tvojím jasom a môcť byť svetlom pre iných.

JC

mén neexistuje. Vědomí duchovního světa a věčnosti je jednoznačné. Je potřeba připomenout, že tak, jak tomu rozuměli naši předkové, tak o tom hovoří Bible. Tedy, že smrt není neexistence, ale rozdelení něčeho. To, co bylo spolu, se odděluje a existuje to samostatně v jiné formě. Proto má člověk svoji hodnotu a pohřeb má smysl.

V souvislosti s tím, co bylo řečeno, se hodí slovo Pána Ježíše: „Nechte děti jít ke mně a nebraňte jim, protože takovým patří království Boží.“

Bůh od každého vyžaduje, aby reagoval podle svého poznání a možností, které má. Bůh od nás nezádá, co neznáme a nemůžeme vykonat. Jsem tedy přesvědčen, že konkrétně Kubík bude v Nebi. Kubík má velice rád hudbu.

Především má rád dětské písni. Když se zpívá píseň, kterou zná, tak mu oči září jako hvězdy a tleská, až na židli poskakuje, a to i při shromáždění. Umí úžasně projevit radost. Nic jiného také neumí. Reaguje přitom citlivě a svým chováním ukazuje, jaká je duchovní atmosféra. Často to dokáže lépe než já.

Nedávno jeho starší bratr prohlásil, že Kubík bolest přebíjí radostí. A má pravdu.

Je úžasné pozorovat, jak je scho-pen rychle přecházet z bolestného pláče do radosti. Plně prožívá ra-dostnou chvíli.

Učím se od něj. Jsem rád, že Bůh do mého života poslal Kubíka, abych si uvědomil, na čem sto-jí kvalita života a o čem je smrt a věčnost.

Bůh je mezi lidmi

Vlastimil Pospíšil

„Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo bylo Bůh“ (Jan 1,1).

Boží Láska je nepostižitelná, ale viditelná.

Každý se jí může dotýkat. Tak jako dešťová kapka se nemůže rovnat oceánu, tak se nemůže srovnávat naše láska s láskou Boží. Ona vše přesahuje, převyšuje všechny rozdíly délky, výšky, šířky i hloubky; Pán Bůh to zjevil v oné betlémské noci.

Jak to tehdy bylo...

Dozínval zpěv ptáčků, uhnízděných ve větvích košatých stromů a keřů na betlémských stráních. Ovečky odpočívaly pod dohledem svých pastýřů. Se západem slunce se ochlazovaly od slunce rozpálené kameny, dostaly se chlad, který byl cítit i v lidských srdcích. Od moře povíval čerstvý vítr, otíral se o keře. Ovečky se choulily k sobě. Noc to byla zvláštní, plná očekávání, ačkoliv všechno okolo probíhalo jako každou jinou noc. Únava padala na pastyře, kterým se zavíraly oči. Pastýři na betlémských pastvinách se každou druhou hodinu střídali v bdění a hlídání svých oveček. Obyvatelé Betléma, Jeruzaléma, okolních městeček, vesnic i osamělých chýší po namáhavé práci tvrdě usnuli. Zaspali „div divů Vánoce“. Jen strážní v strážních budkách na vinicích bděli, ale zázrak „Vánoč“ neviděli. Kdo by se v tu chvíli zahleděl na hvězdnou oblohu, spatřil by zvláštní úkaz. Hvězdy jako by ztrácely svůj lesk, jako by ustupovaly jinému, zvláštnímu světlu, jež se v oné noci objevilo na zemi. Přicházel z jiného, nebeského zdroje. Dnes v noci jakoby nebeské hvězdy a měsíc chtěly vidět „div divů“ a jakoby se nad Betlémem k sobě tlačily.

Přišla půlnoc. Pastýři se střídali v strážení ovcí.

Od moře vanul čerstvý vánek. Na keřích šustilo listí, větrík pastýřům čechral vlasy. Umlkly zpěvy pastýřů na okolních stráních, dohasínaly poslední plameny táboračků. Jen sem tam z ohnišť vyletěly jiskry, aby vzápětí vyhasly. Obyvatelé Betléma i jeho okolí se ponořili do hlbokého spánku. I ti, kteří odmítli muže a ženu, kteří v Betlému hledali útočiště před chladnou nocí. Netrápilo je svědomí, že neposkytli pocestným přístřeší. Zaspali „div divů - Vánoce“. Jen strážní v strážních budkách na vinicích bděli, ale zázrak „Vánoč“ neviděli.

Žena mohla každý okamžik porodit. V Betlému se nenašla ani jedna rodina, která by projevila nad chudými soucit. Jejich vzhled i oblečení nesvědčily o tom, že by se od nich dalo za nocleh získat hodně peněz. Všichni ti, kteří se takto zachovali, klidně usínali. Netrápilo je svědomí, že neposkytli přístřeší pocestným.

Jen andělé se těšili na zázrak oné noci.

Věděli, kdo sestoupil z nebe na zem, kdo se této noci v Betlému narodil. Člověk byl k této betlémské události nevšímavý, jeho srdce bylo zhrublé, zatvrzelené, hluché, znečitlivělé! O, jaký div se to jen stal, že na zem sestoupil Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův! Přišel Ten od věků slíbený, aby se s člověkem setkal. Betlém i Jeruzalém spal, nic nevnímal. Jen pastýři u svého stáda bděli. Jen co se Zaslíbený Immanuel narodil, byl milován, uctíván, pohrdán i nenáviděn. Přišel, aby nad starým hadem zvítězil, smrt přemohl, věčný život lidem přinesl. Té noci se v Betlému zjevila Boží Láska, i Boží spravedlnost. Proto ten jásot na nebi, proto andělé na zem sestoupili, aby Boží div i Boží záměr s člověkem lidem oznámili. O, Králi všech králů, Pane všech pánů, pozdrav Ti neseme, díky Ti vzdáváme, chválu Ti pejeme. Tys Ten, který má potřít hlavu starému hadu. Jsi tak malý a tak veliký současně, tak slabounký a tak silný, věčný a bereš na sebe lidskou časnost, tak nám lidem podobný! Sestoupil jsi z nebeské výše do hlubin lidské býdy, špiny, hříchu, nevšímavosti, nenávisti, nevlídnosti, nepokoje!

Pozornost andělů, pozornost cherubů nesou se k Betlému.

Hle, příchod Boha na zem andělé slaví. Tam pod širým nebem zrozený je nebes Králi! Ten, pro nějž nebylo místa v Betlému, je vládcem nad zemí i nad nebem! Přišel, aby ve slávě Otcově místo přichystal člověku bídnému, zrádnému, hříšnému. Když betlémskí pastýři drželi noční stráž, ohromila je té noci zvláštní atmosféra, přicházející z nebe. Andělé zvěstovali pastýřům o divu, který se této noci naplnil v Betlému, v narození Mesiáše, zaslíbeného již při pádu člověka. Ještě v nebi dlel a Bůh už na něj tíhu lidského hřachu vložil. Pastýři stáli v úžasu, když se před nimi zjevil zástup andělů. Taková noc tu ještě nebyla. „Co tím jen Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův zamýšlí?“ Co ti andělé tu dělají? A to světlo a ten jas! Světlo hvězd i světlo měsíce pohasly, aby ustoupily jasu a záři nebeských andělů a cherubů, ale především tomu narozenému Dítěti v Betlému. Dnes v noci nemají prvenství hvězdy, ani měsíc svým jasem. Jiné Světlo

z nebe zastínilo světlo nebeských těles. Nad Betlémem, nad Jeruzalémem, nad širým světem se nesl mohutný jásot a zpěv andělů: „Sláva Bohu na výsostech, a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. Radujte se, veselte se, Spasitel se narodil!“

Možná, že v zástupu andělů byl i anděl Gabriel, který tento okamžik před časem v Nazaretu Marii ohlásil.

Dnes se naplnil čas, který proroci kdysi ohlášili. Marie porodila Dítě, dostalo jméno Ježíš, které již ohlášil anděl Gabriel. Je to div Boží, jaký země ještě neviděla. To je radost! Celé nebe se raduje! Bůh sestoupil na zem! To Betlémské Světlo nepřestane zářit nad Betlémem, nad Jeruzalémem, nad Judejí, nad celým světem!

Andělé se zdráhají vrátit zpět do nebe, vždyť na zemi zůstává jejich Pán a Král! Později za Ním přijdou na zem, aby Ho doprovázeli po poušti, aby Mu dodávali sílu v Getsemanské zahradě, aby Ho povzbuzovali v boji se satanem, aby od hrobu odvalili kámen, u prázdného hrobu ohlášili ženám radostnou zvěst: „Ten, koho hledáte, není v hrobě mezi mrtvými, On žije!“ Andělé odešli do nebe, za nimi se ubíralo nebeské světlo i nebeský jas, jež je doprovázel. Pastýři jakoby se probudili ze spánku a řekli si: „Půjdeme do Betléma, rychle, ať nás nikdo nepředběhne. Ten zpěv andělů musel slyšet celý Betlém i Jeruzalém, vždyť jsou nejblíže nebeskému divu. Tam bude jistě zástup obdivovatelů Božího spásného zázraku. Lidé se budou k Nemluvněti hrnout a tlačit, aby ho pohladili, aby Mu do tváře pohleděli, dary přinesli. Tam před Ním je zřejmě velký zástup. Jen rychle, rychle pospíchejme do Betléma.

Nuž, pojďme, neotálejme, ať tam nejsme poslední.

Pastýři do Betléma běželi, co jim jen síly stačily. Josef a Marie stáli udiveni tichem a nevšímavostí betlémských obyvatel i příchodem pastýřů. Pozorně naslouchali, co jim pastýři vyprávěli, co viděli a slyšeli od andělů o tom Nemluvněti, které tu pod širým nebem leží v jeslích. Není tu ani stopy po člověku, který by se přišel poklonit.

Matka Marie oči i ústa otevřela, pozorně naslouchala, aby jí nic neuniklo, co pastýři vyprávěli o Dítěti, které této noci porodila. Kdy se člověk klaněl dítěti, kdy člověk přinesl z daleké země velké dary dítěti! To Dítě je Immanuel – Bůh s námi. Všechna jména zblednou, vytratí se, nikdo si na ně nevzpomene, jenom to jméno Immanuel – Ježíš bude věčně zářit.

O hospodském, který se stal andělem

Tak jako každý rok i tento měla šestá třída připravit vánoční hru o narození Ježíše. Již v půli listopadu začal učitel Larsen s přípravami a přidělováním různých rolí.

Tomáš, který byl na svůj věk poměrně vytáhlý a jako nejstarší ze tří sourozenců měl často i uvědomělé vystupování, měl hrát Josefa. Půvabná Týna s dlouhými copy byla jednoznačně zvolena za Marii. A tak to šlo dále, až konečně byly přiděleny všechny role. Jen pro roli sobeckého hospodského, který měl odmítat Josef a Marii, nezbylo žádné dítě. Tomáš přišel s nápadem, jak celou situaci zachránit. Jeho malý bratr by přece mohl převzít tuto vedlejší roli, pro kterou se nemusí nic učit. Stačí říci jedinou větu – totiž říci v pravém okamžiku, že už nikde nemají volnou místo.

Učitel Larsen souhlasil. A tak se objevil Tomáš na první zkoušce a za ruku vedl mladšího Timu. Ten neprojevil žádnou bojácnost, naopak se těšil na to, že zahráje hospodského. Vždyť měl s nimi jen dobré zkušenosti, získané z každoročního prázdninového cestování celé rodiny. Na hlavu dostal modrou čepici, a pak si měl uvázat i zástěru s laclem. Hospoda sama nebyla ještě zcela hotova tak jako ostatní kulisy. Tim tedy stál na prázdném jevišti. Nepřišlo mu však najednou vůbec lehké říci „ne, nic nemám“, když se jej Josef dle scénáře tak prosebně ptal na volnou místo k přenocovalní.

O několik dnů později však ležel Tim doma v posteli se spalničkami. Bylo to opravdu veliké štěstí, že v den uvedení vánoční hry byl již opět na nohou. V celé škole panovalo nemalé vzrušení a slavnostní nálada, když se se svým velkým bratrem objevil celou hodinu před začátkem vánoční slavnosti. Na jevišti, za zataženou oponou, zůstal ohromen stát před napodobeninou hospody. Měla stylovou přečnívající střechu, nádhernou lucernu i okno, které se dalo dokonce sklápět. Tomáš mu pak ukázal, jak právě toto okno má po zaklepání Josefa otevřít. A za chvíli představení začalo!

Josef a Marie putovali unaveně k hospodě a zaklepali. Okno se otevřelo a zevnitř hleděl Tim s velkou čepicí hospodského. „Máte volný pokoj?“, zeptal se Josef velice unaveným hlasem. „Ale ano,“ odvětil malý Tim velice přívětivě. V celém

sále, hlavně pak na jevišti samotném, pojednou nastalo veliké mlčení. Všichni účinkující ztratili nit, nikdo nevěděl, jak dál. Josef marně hledal mezi kulisami tvář učitele Larsena, aby mu nějakým způsobem naznačil, co dál. Marie se v rozpacích dívala na své boty. „Myslím, že lze,“ splynulo konečně z Josefových rtů. Jedině díky Tomášově duchapřítonnosti tak mohlo představení dálé pokračovat. Po další děsivé vteřině vzal Marii za ruku a bez ohledu na nabídku putovali spolu dále ke stáji.

Za jevištem však byli všichni zaměstnáni malým Timem. Učitel Larsen jej musel nejdříve ochránit před hněvem dalších účinkujících, než mu dovolil, aby k tomu také něco sám řekl. Tim pak vysvětloval, že Josef měl tak strašně smutný hlas, že nemohl říci „ne“, a že oni doma mají vždy místo pro druhé, kteří potřebují přespát. V případě nouze i na karimatce. Učitel jevil porozumění. „Příběh musíme hrát ale tak, jak byl napsán,“ vysvětloval malému Timovi. A ten slíbil, že při dalším představení už bude opravdu zlým hostinským.

Další uvedení vánoční hry se konalo ve velkém sále kostela. Pod hrozbami velmi přísného trestu vtloukal Tomáš svému malému bratrovi, že tentokrát už musí na Josefou otázku odpovědět

zcela jasně: „Ne, nemáme.“ Velký sál kostela byl obsazen do posledního místečka. Opona se zvedla. Objevil se Josef s Marií a kráceli k hospodě. Josef zaklepal na okno, ale všude bylo ticho. Znovu zatloukl, ale marně. Vše zůstalo i nadále zavřeno. Marie začala hluboce vzlykat. Konečně zvolal Josef už velice hlasitě: „Není zde nějaký pokoj volný?“ V mlčícím tichu, ve kterém by bylo slyšet i spadnutí špendlík na zem, zaznělo tiché, ale zcela zřetelné: „Ano, máme volný pokoj!“ Při třetím, posledním uvedení hry na tyto Vánoce byl malý Tim definitivně zbaven své role zlého hospodského. Dostal křídla a byl zařazen mezi anděly ve stáji. Jeho „HALELUJA“ se nedalo přeslechnout. Nebylo pochyby o tom, že konečně byl na pravém místě. I jeho dětské oči konečně zářily velikým štěstím.

**Entscheidung 2010
přel. E. Titěrová**

Písané na Štedrý večer

*Ludia si štedro pootvárali peňaženky.
Fialové, modré, bledoželené či hnědasté
papieriky*

*sa rozleteli do všetkých strán
a premenili sa na štedré hromady
elektroniky, textílií, kože, zlata a skla
a všakovávky iných
čačiek-mačiek.*

*Nad štedro jedlami a nápojmi zasypanom stole
ktosi aj otvoril Bibliu
a prečítał príbeh
o štedrom Nebeskom Otcovi,
ktorý štedro otvoril svoje srdce
a rozletela sa z neho na zem
L á s k a.*

*Na Štedrý večer sa našli aj pre mňa
dva balíčky.*

*Rozhodol som sa najprv
pre ten druhý.*

*Na Štedrý večer ma štedro zaliaľa tichá radosť.
Ved' aj v mojej duši sa narodil
S p a s i t e l'
Pán Ježiš Kristus.*

Ján Kučera: Veršované odpovede

Rozhovor se současným tajemníkem Výkonného Výboru BJB v ČR Luďkem Šípem

Marie Horáčková

Jaké byly začátky Vaší cesty s Pánem Ježíšem Kristem?

Své obrácení jsem prožil v 15 letech. Asi rok předtím jsem se rozhodl, že si chci přečíst Bibli a víc se dozvědět o křesťanství. Má rodina byla relativně nenáboženská a tak jsem si sháněl knihu a Bibli kde se dalo. Po roce čtení, přemýšlení a hledání jsem dospěl k závěru, že musím věřit v Boha, aby můj život měl smysl a cíl, který by stál za to. Tehdy jsem se seznámil se sokolovskou baptistickou mládeží a tak jsem našel cestu do baptistického sboru. Celé to byl určitý proces, který se našloval mým hledáním a došel vyvrcholení v prostředí sboru, kde jsem našel vysvětlení a pojmenování pro to, co jsem vnitřně prožíval, ale dosud jsem tomu nerozuměl. Měl jsem tehdy velká očekávání od života víry a dodnes nemám pocit, že bych byl kdy zklamán. Samozřejmě se během zejména mé mládežnické éry vyskytlo nemálo problémů, včetně nepochopení ze strany rodiny, ale přátelství a pastorační péče, které ve sboru a mládeži byly přítomny, mi umožnily těžkosti překonat. Navíc jsem v mládeži poznal svou budoucí manželku, takže vše se ubíralo správným směrem.

Jak jste byl Pánem veden ke službě?

Mám pocit, že od samého počátku mého života víry jsem byl rozhodnutý Pánu Bohu sloužit. Nevěděl jsem jak, neměl jsem žádnou konkrétní představu a tak jsem se začal připravovat studiem Dálkového teologického semináře BJB (DTS). Dodnes to považuji za jedno z nejdůležitějších rozhodnutí, protože právě tam jsem se dozvěděl více o baptistickém hnutí a jeho historii i zásadách. Tehdy jsem vnitřně poznal, že aniž bych se na začátku své cesty následování Krista vědomě rozhodl pro baptistickou církev, tak to bylo rozhodnutí, které bych nyní vědomě učinil. Během studia jsem začal vést sborovou mládež, to byla vlastně asi má první služba ve sboru.

Na jakých místech jste působil až do doby Vašeho zvolení do funkce tajemníka VV BJB?

Pán Bůh mě vedl do různých služeb. Dělal jsem pantomimu pro evangelizační službu, odkládal jsem příchozím kabáty v šatně modlitebny, sloužil jsem v mládeži, vyzkoušel jsem si službu v nedělní škole, sloužil jsem na misijní stanici sboru a také jsem sloužil ve věznici, kam docházelo několik bratří ze sboru. Tato služba vězňům pro mě byla zásadní a tak když sbor rozpoznal, že bych se měl této službě věnovat, nastoupil jsem jako zaměstnanec Vězeňské služby s duchovenskou náplní práce. To bylo v roce 1996, kdy ještě žádný „profesionální“ vězeňský kaplan v českých věznicích nepůsobil. K této

službě jsem byl ordinován i v rámci BJB, protože tak to vyžadovalo ekumenické společenství, které tuto službu organizovalo. Tehdy jsem dokončil DTS a později v průběhu času i teologickou fakultu. Během služby jsem totiž jasné poznal, že bez adekvátního vzdělání je má služba v mnoha oblastech neúplná a omezená.

V této kaplanské službě jsem setrval více než 13 let a osobně si snad ani nedovedu představit, že bych se k ní už nikdy nevrátil. Myslím, že v rámci naší Jednoty je to stále služba, které nevnujueme velkou pozornost. Přitom jsou ve věznicích tisíce lidí, kteří potřebují slyšet evangelium a pocítit dotecky Kristovy lásky.

Ale i při své vězeňské kaplanské službě jsem nepřestal sloužit ve sboru, protože jsem hluboce přesvědčen, že ze sborové služby vychází všechna další specifická služba mimo rámec sboru. Když se v roce 2001 osamostatnil sbor v Kraslicích, byl jsem zvolen jeho kazatelem. V kraslickém sboru jsem sloužil do roku 2007, kdy jsem byl zvolen kazatelem ve sboru v Pardubicích a zde v mezičas možností sloužím stále.

Uplynul jeden rok od Vašeho nástupu do funkce tajemníka BJB. Jak se Vám daří zvládat tuto náročnou práci a co vidíte po roční zkušenosti jako důležité?

Ano, už uplynul jeden rok od mého zvolení do tajemnické služby... Jsem z toho až překvapený, jak rychle ten čas běží. Přijal jsem za svůj úkol plnou tajemnickou agendu a jako takovou ji vykonávám. Není to vždy snadné, ale mám pevnou víru, že vše, co se od tajemníka očekává, se také realizuje. Není asi překvapením, že největším problémem bylo hospodaření a účetnictví. Jsem velice vděčný za sestry, které v kanceláři VV pracují a slouží.

S nimi dávám účetnictví a obecné zásady hospodaření do stavu, který Jednota očekává. Občas však při tom narazíme na problémy z minulosti a to nám působí někdy nečekané potíže.

Jednou z priorit VV je od samého počátku výrazně vyšší informovanost sborů, než tomu bylo dříve. K tomu jsme se zavázali ještě před volbami. Proto zasíláme sborům zprávu z každého jednání VV, spolu s dalšími informacemi. Sbory rovněž informujeme i o všech mimořádných událostech a jejich řešení. Příkladem jsou třeba sbírky na povodně nebo jiné humanitární katastrofy. Informujeme sbory nejen o příjmech ze sbírek, ale stejně tak o výdajích a jejich struktuře, aby bylo jasné, jak se s prostředky poskytnutými ze sborů nakládá. Tímto způsobem sbory informujeme o našich rozhodnutích tak, aby byla transparentní. Zároveň si neosobujeme právo rozhodovat ve věcech, které přísluší jen sborům.

Takové záležitosti připravujeme na sjezd delegátů, případně na radu zástupců sborů. V oblasti sdílení informací chci všem doporučit, aby sledovali webové stránky Jednoty, protože budeme nejvíce informací zveřejňovat právě na webu. A to nejen informace z naší Jednoty, ale také z evropského a světového baptistického prostředí.

Nechci však a ani nemohu opomenout zkušenosti, které jsou pro mne úžasným povzbuzením ve službě. Jsou to návštěvy ve sborech naší Jednoty. Přiznávám, že jsem před nástupem do služby neznal většinu našich sborů. Když teď každý měsíc navštívím nedělní bohoslužby některého sboru a průběžně se setkávám s kazateli, staršími a členy sborů, nemohu, než poděkovat za všechna slova povzbuzení a podporu, za všechny modlitby, které službě VV věnujete. A to neznamená, že si při takové návštěvě jen tak mile povídáme. Častokrát dostávám ostré otázky „na tělo“, otázky, na které se někdy těžko hledají odpovědi, ale vždy chci být maximálně otevřený a neskrývat nic, i když se nám nebo přímo mě něco nedáří.

Když jsem po svém zvolení navštívil první sbory, slyšal jsem občas nejen přání Božího požehnání ve službě, ale i vyjádření upřímné soustrasti, protože jsem přijal službu, která mi nemůže přinést nic pozitivního. Ale přiznám se vám, že já tuto službu vykonávám s vnitřní radostí, dělám ji rád a troufnu si říct, že až s jistým entuziasmem. Takže na otázku, zda mi služba přináší mnoho starostí, odpovídám „ano“, ale zároveň přidávám, že i dostaček radosti a povzbuzení.

Snad to souvisí s tím, co považuji pro naši Jednotu za velmi důležité, a to je atmosféra důvěry. Nežádáme důvěru, která by nebyla vyvážená odpovědnou službou celého VV. A tak vždy, když vnímám, že tato důvěra je přítomná v mých setkáních se členy sborů, jsem velice vděčný našemu Pánu.

Jako podstatné pro život Jednoty vnímám také povzbuzování jednotlivců a sborů v aktivitách, které sbory vzájemně sbližují a spojují ve službě. Proto VV aktivně podporuje obnovení misijního odboru, povzbuzuje k práci ostatní odbory a komise BJB a vede rozhovor se sbory o společné konferenci sborů BJB. To vše a mnoho jiného vytváří prostor k prohlubování vzájemných vztahů a ke společné službě na Božím díle.

Misie v Arménii

V Arménii jsou čtyři misionáři podporovaní projektem IMP - Indigenous Mission Project (Domácí misijní projekt), což je projekt Evropské baptistické federace. Jedním z nich je i bratr Aram Kachtryan, kterému Bratrská jednota baptistů v ČR přispívá od roku 2006 na misijní práci v hlavním městě Arménie Jerevanu 1 000 Euro ročně. Veškerá finanční podpora jde přes účet kanceláře Evropské baptistické federace.

Aram Kachtryan se narodil v roce 1977 v Baku v Ázerbájdžánu. Během války v letech 1988-1990 opustila jeho rodina zemi a přišla jako utečenci do Jerevanu. Znovuzrodil se a byl pokřtěn v roce 2000. V roce 2001 zahájil studia na teologickém semináři v Jerevanu, který ukončil v roce 2004. Aram by rád založil nový baptistický sbor v části města, kde ještě není žádný evangelikální sbor.

Domácí pracovníci, kteří mají na srdci misii, jsou vybíráni a doporučováni svou domácí baptistickou jednotou. Je požadováno teologické vzdělání, nejlépe na domácím baptistickém semináři. Každý misionář v projektu IMP musí psát zprávy o své činnosti a jednou ročně jej na místě navštěvuje koordinátor projektu bratr Daniel Trusiewicz.

Více informací o EBF, projektu IMP a jednotlivých misionářích najdete na stránkách EBF: www.ebf.org/imp (v angličtině).

Zprávy o službě misionáře Arama Kachtryana v Arménii za květen - prosinec 2009

Květen 2009

Pokračuji ve službě v Jerevanském třetím okrsku. Během května jsme měli pět bohoslužeb a devět modlitebních setkání. Na bohoslužbu přichází zhruba 20 lidí a na modlitební asi 16 lidí. Každou středu máme službu dětem. Přichází kolem 20 dětí. S dětmi přicházejí i jejich rodiče a i ti mají zájem o studium Bible. Také pokračujeme v návštěvách a jiných evangelizačních službách v Jerevanském třetím okrsku.

Tento měsíc Pán Bůh odpověděl na mnoho našich modliteb. Děkujeme vám za vaše modlitby a za vaši finanční podporu. Prosím, modlete se za nás dál, za naši službu a za nás duchovní růst.

Pán Bůh vám žehnej.

Cerven 2009

Tento měsíc jsme měli devět bohoslužeb s asi 15 lidmi. Pokračujeme s pravidelnými modlitebními setkáními a studiem Bible. Pán Bůh připojil ke své Církvi další spasené a my se z nich radujeme. Navštěvujeme různé rodiny. Plánujeme pro ně dělat společná biblická studia.

Prosíme, modlete se za naši službu, za naše rodiny a za potřeby našeho sboru.

Děkujeme Bohu a vám za finanční podporu. Pán Bůh žehnej vám a vašim rodinám.

Září 2009

V září jsme měli čtyři bohoslužby v neděli a čtyři během týdne. Počet účastníků

byl mezi 15 a 18 lidmi. V pátky mívalme studium Bible. Čtěme a modlíme se za potřeby našich členů. Modlitební setkání pořádáme v domě jednoho našeho bratra. V úterý mívalme setkání mládeže. Společně se modlíme a čtěme pasáže z Bible. Mládež duchovně roste.

Také pokračujeme v návštěvách a rozdávání Nových zákonů a duchovní literatury těm, kteří činili pokání a přijali Krista.

Prosím, modlete se za tuto službu a za moji rodinu.

Ríjen 2009

Pokračuji ve službě v Jerevanském třetím okrsku. V tomto měsíci jsme měli čtyři nedělní shromázdění a pět modlitebních setkání v pátek. Zúčastňovalo se asi 15 lidí.

V této oblasti pořádáme bohoslužby ve třech různých domech. V jednom z nich jsme se setkávali každý večer ke studiu knihy Žalmů a k modlitbám. Na tato setkání přichází zhruba 10 lidí.

Ve druhém domu se schází v úterý mládež v počtu 15 až 20 lidí. Setkání mládeže bývají velmi požehnané. Probíráme různá biblická téma. Během posledního setkání jsme hovořili o novém narození, duchovním růstu, hřichu a boji s hřichem.

Dále pokračujeme v návštěvách. Tento měsíc jsme byli v několika rodinách, modlili jsme se s nimi a Pán Bůh na některé modlitební prosby odpověděl neuveritelným způsobem.

Prosím, modlete se, aby naše služba byla k Boží slávě. Modlete se za službu dětem a za místo, kde bychom mohli mít naše shromázdění. Děkujeme za veškerou vaši modlitební a finanční podporu.

Listopad 2009

Pokračuji ve službě ve třetím Jerevanském okrsku. Během listopadu jsme měli pět nedělních bohoslužeb a čtyři páteční setkání k modlitbám. Zúčastnilo se 15 lidí. Děkuji za modlitby a podporu. Bůh odpovídá.

Tento měsíc přišlo na dětskou službu asi 12 dětí ve věku 4 – 8 let. Naši mládežníci nám pomáhají s dětskou službou. Je jich celkem 6 a každou sobotu přijdou 2 z nich pomoci ve službě. Máme jednu nově obrácenou mladou dívku, i ta přislíbila pomocí s dětmi.

Jinak máme v mládeži problém s docházkou. Víme, že náš nepřítel nespí, ale všechno problémy nás pouze posilují v cestě kupředu. Rozhodli jsme se změnit čas a dny setkání mládeže, aby mohlo přijít více lidí. Nebo možná rozdělíme skupinu na dvě ve dva různé dny.

Ostatní služby se také vyvíjejí.

Modlitební a studijní setkání nás posilují a my můžeme vidět duchovní růst.

Pokračujeme s návštěvami, modlíme se za ně a sdílíme evangelium. Modlete se za naši službu i za mě. Byl jsem nemocný.

Modlíme se za vás a vaše rodiny.

Prosinec 2009

Během posledního měsíce roku 2009 jsme měli čtyři nedělní bohoslužby a čtyři páteční modlitební setkání. Zúčastnilo se 15 lidí.

Pokračujeme v setkáních mládeže. Tento měsíc jsme měli pět setkání v úterý, kde jsme chválili a vyvyšovali Pána a studovali Bibli. Přišla mezi nás nová dívka. Byla v depresi a nechtěla žít, ale Pán Bůh ji upokojil a skrz své slovo ji dal naději do života.

Pokračujeme ve službě v domě bratra Ashota. Každý den se tam scházíme k modlitbám a studiu knihy žalmů. Během zimy se počet návštěvníků pohybuje kolem 10 – 25 lidí. Mnoho sousedů ví o našich setkáních a občas se k nám některý z nich připojí.

Do nebeského království odešla jedna naše sestra, byla dobrým křesťanským příkladem.

Děkujeme Pánu Bohu za všechno požehnání a milost, kterých se nám dostalo v roce 2009.

Děkujeme za vaše modlitby a finanční podporu. Pokračujte v modlitbách za nás a naši službu.

VV BJB

Záplavy na Slovensku

T. Valchář

Ked' som sa pozeral na internetové fotky z tohtočných záplav na Slovensku, bol to tiesňivý pocit. Koľko bolesti a trápenia je v nich zachytené. Som vďačný, že sme ako BJB v SR mohli aspoň na niektorých miestach pomôcť. Po prvý raz sme vyslali našich vlastných pracovníkov do štyroch veľmi

postihnutých obcí Hul, Nižná Myšľa, Veľká Maňa a Kapušany.

V obci Hul bola v júli realizovaná pomoc deviatim rodinám v celkovej hodnote 3200 Eur. Pre tieto rodiny boli zabezpečované najmä kuchynské linky, plávajúce podlahy, stavebný materiál. Pomoc týmto rodinám sme neskôr doplnili ešte o 750 Eur. V septembri bola realizovaná pomoc desiatej rodine z Hulu v sume 500 Eur s praktickou pomocou pri výstavbe komína. V obci Veľká Maňa obdržali od nás pomoc tri rodiny v celkovej sume 1210 Eur. Na východe Slovenska v Kapušanoch bola zakúpená mužovi, ktorému zbúrali dom, izolácia na maringotku v celkovej

sume 1300 Eur. Teraz v októbri pomoc pokračuje v obci Nižná Myšľa, kde boli kúpené posteľe a drevo na zimu v celkovej sume 1000 Eur pre starú mamu, ktorá sa stará o osirelé vnúčatá. V tejto obci je kontakt ešte na ďalšie rodiny, ktorým plánujeme postupné pomôcť.

Pomáhať budeme ešte aj v obci Hul a Veľká Maňa. Na pomoc postihnutým povodňami sa spolu vyzbierať 15 521 Eur.

Všetci pracovníci BJB, ktorí pomoc realizovali a realizujú, sa zhodujú v tom, že táto služba je silným svedectvom o Bohu ľažko skúšaným ľudom. Touto cestou všetkým pracovníkom vyslovujem vďaku s modlitbou, aby Boh dal duchovné požehnanie ľuďom v nádizi, ktorým bolo a je slúžené.

Povodne na východe

Júnový úder povodní prekvapil každého. Zosuvy pôdy, praskanie domov, následné búranie nenechá ľahostajným nikoho.

Vďaka **Busu4Life** sme nadviazali niekoľko kontaktov v **Kapušanoch** nedaleko Prešova. To sme netušili, že zhruba o rok v tej istej obci po výdatných daždoch nastane zosuv pôdy, popraská zem. Popukali základy domov aj ich múry. Podľa statíkov sa museli zbúrať.

Kedže sme už poznali pani Ivetu, ktorá pracovala na miestnom úrade v Kapušanoch, hned po štátnej pomoci a vyhlásení zbierok v našej cirkvi sme ju požiadali o sprostredkovanie kontaktov na rodiny, ktoré ešte žiadnu pomoc od nikoho nedostali. Získali sme dve adresy. Staršiu pani, vdovu, ktorej dom praskol tak, že uprostred noci sa prebudila v posteli, ako ju zasypáva omietka z práve puknutého múru. V obci je ona jediná, ktorá neopustila napriek zákazu svoj starý prasknutý dom a po pári týždňoch sa doň vrátila späť. Vraj je už stará a nemá kam ísť a na nové bývanie už nikdy mať nebudе. Pozvala nás do vnútra toho puknutého domu. Sedeli sme viac ako hodinu a počúvali jej príbeh. Okrem iného sa postažovala na miestnu cirkev v obci, že vyzbierané peniaze od vlastných občanov poslala na diecézu do Košíc, no v slúbenej lehote vyzbierané peniaze nedorazili k tým, čo ich toľko čakali. Keď sme sa konečne predstavili, od koho zbierku prinášame, že sú to cirkevné zbory BJB, veľmi sa ospravedlňovala, že sa o cirkvi nevyjadrovala najlepšie. Do očí jej vstúpili slzy, ale aj trochu nádeje v tej hroznej situácii.

O dvor nižšie už dom nestál, bol zbúraný a trosky odvezené. Dozvedeli sme sa, že zbúranie a odvoz stojí od dvoch do troch tisíc eur. Cena, ktorú platia tí, čo už nemajú ísť kam bývať,

a možno aj na búranie si museli požičať. Zoznámili sme sa so starším pánom Jozefom a jeho synom. Pozval nás do karavanu, ktorý si dal dovezť až z Poľska. Aj na ten si musel požičať. Zdá sa, že svoj život dožije už iba v tom karavane. Jeho príbeh: Pred pár rokmi mu zomrela manželka, neskôr prežil infarkt a teraz už ako invalidný dôchodca musel dať zbúrať svoj vlastný dom. Keď sme sa mu predstavili (vďaka p. Ivete bol ochotný nás vpustiť dnu), povedali sme aj dôvod návštevy. Cirkevné zbory BJB vyzbierali prostriedky pre tých, ktorí nemajú nikoho, kto by im pomohol. Okrem určených peňazí sme uistili tiež rodiny o našom úprimnom záujme a o modlitbách za nich. Za vyzbierané peniaze sme urobili nákup stavebného a zateplovacieho materiálu, ktorým sa karavan musí na zimu celý zatepliť.

Nižná Myšľa poníže Košíc, obec vystavená akoby na vrchu. Smerom od kostola dole skoro v každej ulici ležali trosky niekoľkých domov. Cesta vyzerala ako po zemetrasení. Obrovské kusy asfaltu a cesta pripomínali pokrčený koberec nadvhnutý do výšky. Ešte sme nikdy také niečo nevideli.

Obecný úrad nám dal pár kontaktov na ľudí, ktorým sa neušlo finančnej pomoci. Babička, keďže jej umrela jedna dcéra, starala sa o štyri siroty – vnúčatá. Voda im zničila väčšinu nábytku, a aby aspoň najmladšia vnučka spaľa na posteľi, babička spávala na zemi pri zaľhnutých muroch na tenkom molitane. Títo ľudia súrne potrebovali posteľ. Z vyčlenených prostriedkov zo zbierok sme im pomohli kúpiť posteľ, ako aj drevo na najbližšiu zimu. Povedali sme, že zbierka je od veriacich kresťanov BJB, ktorí uvádzajú slová Krista a vieru do praxe, čiže poskytujú praktickú pomoc tým, ktorí to naozaj potrebujú.

Toto neboli poslední ľudia, ktorých sa ešte chystáme navštíviť s pomocou. Zároveň stále zostávame v kontakte s rodinami, ktorým sme už pomohli. Radi sa tam zastavujeme a rozprávame sa o živote, či o pomoci, ktorú ponúka Pán Ježiš každému z nás.

Milka a Michal Lapčákovci
(Prešov)

Vězeň spoutaný na nohou vstupuje do křtitelnice

Trestanec s pouty na nohou se nechal pokrýt baptisty v Lüneburku. Pětačtyřicetiletý Vietnamský směl za tímto účelem v „dopravu“ opustit vězení a 3. října 2010 byl pokrýt. Kontakt s Vietnamcem byl kdysi navázán prostřednictvím kurzu víry, který vedlo pět baptistů. Luoc Than Nguyen se tohoto kurzu zúčastnil. V r. 2007 byl však odsouzen kvůli velké loupeži na pět a půl

Táto báseň je venovaná pánovi z Kapušian, ktorý pre povodne prišiel o svoj dom, ale aj tým, ktorí prežívajú podobné trápenie.

Zrniečko povzbudenia

**O ničom by boli tieto moje slová,
keby som sa, Bože, nevcítila znova
do smútku, ktorý tolkých ľudí trápi,
ked' veľká voda prišla, nik už nenavráti**

**bezpečné miesto, pohodlie, môj kútik.
Nevieme pochopíť, kde sa to svet rúti.**

**V mojom srdci veľká trhlina už praská.
Kde je pravá pomoc? Všade samá maska.
Už sa neviem vyznať, kto a čo je láska.**

**City, rozum, rady veľa nepomôžu,
aj keď si oblečeš na seba hrošiu kožu.
Smútok, strach a úzkosť ukryté sú vo mne,
v hĺbke duše vnímam, že sa nič nepohnie.**

**Ostáva len nadaj – ku krížu keď prídeš,
svoje hriechy zložíš, ver – o nič neprídeš.
Vnútro tvoje domom pre Boha sa stane,
pokoj, radosť, láska na veky ti zostane.**

**Svet sa tí nezrúti, aj keď všetko padne,
v Ježišovi živom základ tí ostane.**

**Priateľ smutný, ver mi, nás život je o Tom,
konať ako On žil, veriť Mu aj potom,
sklamanie keď príde, zúfalstvo a hrôza,
ked' máš kotvu v duši, už ta neohrozia.**

6. 9. 2010, Emília Lapčáková

roku. Svou Bibli si vzal s sebou. Jak sdělil baptistům, plakal celý týden a nato učinil intenzivní zkušenost s Bohem. Mezikrát přečetl celou Bibli. Přitom v něm vzniklo přání nechat se pokrýt. Dle sdělení církve je jeho budoucnost nejistá. Nebude-li přemístěn, mohl by pravidelně navštěvovat baptistické bohoslužby.

Pastor Jürgen Bohle při křtu vietnamského trestance.

Starší sboru drží mikrofon.

Idea 41, Př. E. T.

**Dá sa tu niečo robiť? Nuž oddeľiť jedno od druhého sa nedá,
a predsa niečo dobré sa tu môže stat!**

V bolesti sa napokon môže uskutočniť aj taká zmena, ktorú v dňoch šťastia nezažijeme. Je to ľahko pochopiteľné, je to pravda „proti rozumu“.

Chirurgovia v nemocnici operujú pacientov tak, že ich ostrým skalpelom režú a spôsobia im ranu. „Liečime rezom,“ môžeme povedať o tom, prečo ľuďom pôsobia bolesti.

To je pre nás veľká nádej, za ktorú treba dakovať na modlitbách. Ale nielen to! Potešenie v depresii potrebujeme nielen my, ale aj ľudia, s ktorými sa stretávame. Môžeme prežiť aj takú skúsenosť, že odišiel človek v strede života, ale zanechal za sebou krásne stopy. Nevedel odoprieť pomoc nikomu, kto ju potreboval. *Mal krátky, ale plný život!*

To je pre nás výzva, aby sme nehľadali len svoje potešenie, ale aby našou životnou normou bolo poskytovať druhým pomoc a radosť.

**V prvých dňoch nového roka by sme sa chceli zamýšľať nad našim „temným údolím“ a vidieť, čo požehnané nám v nôm Pán pripravil. Tiež sa pozerať na tých, ktorí sa podľa Písma osloboďili od sebecvta a ktorí nás napomínajú:
„Pod a rob to podobne!“**

Nedeľa Jozefovo otroctvo
(1M 37, 5 – 11; 50, 15 – 21)

Pondelok Dávidove útrapy
(Žalm 23)

Utorok Jóbova bezradnosť
(Jób 42, 1 – 6)

Streda Ježišova obet'
(Fil 2, 5 – 11)

Štvrtok V nedostatku prebytok
(Ján 2, 1 – 11)

Piatok Odpočinutie u nosiča
(Matúš 11, 25 – 30)

Sobota Samaritánova pomoc
(Lukáš 10, 25 – 37)

Nedeľa Utrpenie ako ideál
(Marek 8, 31 – 35)

Svetlo v temnom údolí Aliančný modlitebný týždeň 2011

Posledných dvadsať rokov sme žili mnohými nádejami i mnohými sklamaniami. Minulé storočie sme končili s nádejou, že pominula diktatúra komunizmu a nastúpi obdobie demokracie.

Prišlo však obdobie hospodárskej krízy, ktoré trvá dodnes a nevieme, kedy pominie. Bolesti však máme nielen kolektívne, ale aj individuálne. Diagnostikujú nám ľahké ochorenie, zomrie nám niekto drahý, stratíme zamestnanie, prestane sa nám dať v podnikaní, poškodia nás dažde, atď.

Potom zazrieme mladý páru v svadobnom sprevode, pripravený na „manželské radovánky“ a povieme si: „Netušia, čo ľahkého ich čaká!“ Vidíme, ako sa mladí muži po prehýrenej noci vracajú s hlučným smiechom a nevedia, že ďalšie dni nebudú také radostné, ale možno až príliš bolestné.

Nedá sa nič robiť. Skúsenosť ukaže, že život je „sladké s horkým pomiešané“. To zažívajú nielen chudobné krajiny v Afrike a Ázii, ale aj naše krajiny v Európe, ba aj v bohatej Amerike.

Dokonca to poznajú nielen svetskí ľudia, ale aj veriaci, ktorí majú časy požehnania, ale aj obdobia bolestných skúšok.

S Ježíšem v jesličkách

VRUSKU, na okraji hlavního města Moskvy, jen několik dní před Štědrým večerem, navštívili dva zahraniční misionáři dětský domov. Jejich úkolem bylo přiblížit více než stu dětem, sirotkům, atmosféru vánoční.

Začali dětem vyprávět o vánočních událostech. O městečku Betlémě, o Josefově a Marii, o chlévě a jesličkách. Děti napjatě poslouchaly, většina z nich o tom všem slyšela poprvé v životě. Do té doby snad znali jen legendárního dědu Mráze, který přináší vánoční dárečky. Když misionáři dovyprávěli celý vánoční příběh, rozdali všem dětem pomůcky k tomu, aby si sami zhotovily z barevného papíru a zbytků látky malý Betlém s jesličkami. Dostali samozřejmě i nůžky, lepidlo a pastelky.

Děti se daly do práce. Každý chtěl mít co nejkrásnější Betlém. A šlo jim to od ruky. Najednou se misionáři zastavili u stolku, kde na svém Betlému pracoval šestiletý Míša. Byl velice šikovný a pomalu končil svoji práci. Ale misionáři mrkli jeden na druhého, protože v jesličkách nebylo jen jedno malé dítě – Pán Ježíš, ale dvě děti ležící těsně vedle sebe.

Nedalo jím to, hned si zavolali překladatele, aby se malého Míši mohli zeptat: „Kdo je to druhé dítě?“

A Míša jím nejdříve vyprávěl to, co před malou chvílí slyšel. Ale celému vánočnímu příběhu dal velice zvláštní konec. Řekl: „A když Marie položila narozené děťátko do jesliček, podíval se malý Ježíš na mě a zeptal se mne, jestli mám místo, kde jsem doma. A tak jsem mu řekl, že nemám. **Že nemám mámu ani tátu, že nemám nikde svůj domov. A na to mi malý Ježíš řekl, že tedy mohu zůstat s ním.** A já na to, že to nejde, že nemohu, protože nemám žádný dárek, který bych mu tak jako všichni ostatní, kteří se mu přišli do Betléma poklonit, dal. Ale chtěl jsem moc a moc zůstat s Ježíšem. Začal jsem přemýšlet, co bych mu přece jenom mohl dát jako dar. A tak jsem si řekl, co kdybych mu nabídla, že ho zahřeji. To by byl přece výborný dar.“ Míša si totiž vzpomněl na to, jak v tuhé zimě, ještě než se dostal do dětského domova, se navzájem zahřívali opuštěné děti ve všelijakých brlozích, skrýších, skelepech starých domů. Jen aby nezmrzli.

A Míša pokračoval: „Tak jsem se ptal Ježíše, jestli by to byl pro něho dárek, kdybych ho zahříval. A představte si, že mi řekl, že by to byl pro něho vůbec ten nejlepší dárek, který by mohl dostat. A tak jsem si za Ježíšem vlezl do jesliček, Ježíš se na mne tak pekně podíval a řekl, že s ním můžu zůstat navždycky.

Když malý Míša končil své vyprávění, štkal a vzlykal, z očí mu tekly slzy. Rukama si zakryval tvář, aby to nebylo moc vidět. Míša plakal štěstím, že konečně našel někoho, kdo mu řekl: „Bud se mnou napořád!“ Někoho, kdo ho neodmítl, ale nabídla mu, aby už byli navždy spolu.

Podle skutečné události.
Z angličtiny přeložil J. Titěra

Stop konzumnému kresťanstvu

Volala mi sestra. Vraj sa jej zdá, že zanedbávam otca a súrodencov a že jej je ľuto, že náš vzťah ochladol. Ozvala sa tá pravá. Už zabudla, ako jednoducho zmizla a privliekla sa domov, až keď bola úplne na mizine? Mám toho naozaj dosť! Driem od rána do večera, behám, vybavujem možné aj nemožné.

Tak som sa svojej milovanej sestričke opýtal, čo by som mal ešte podľa nej robiť, aby boli moji súrodenci aj otec so mnou spokojní.

Je pravda, že cez týždeň som užho neboli ani nepamätám. Občas mu zavolám, rýchlo a stručne, fakt nemám čas na dlhé reči starých ľudí. Ale v nedeľu k nemu prídem vždy, no vlastne skoro vždy. Posedím, zo slušnosti si vypočujem všetky tie „dobré rady“, ako si máme pomáhať, ako sa máme milovať, deliť sa (to ako my, súrodenci), ale najviac ma vytocí, keď sa otec začne vypytať na mojich kolegov v práci, na susedov a čo ja viem na koho ešte.

Kde to žije?! On nemá predstavu o tom, aká je dnes doba. Ja sa predsa nemôžem zaťažovať problémami mojich súrodencov, kolegom, ktorému skrachovalo manželstvo, ani dedkom zo susedstva, ktorý ide zajtra do nemocnice.

A keďže nemá nikoho, môj otec dostal „výborný“ nápad, že ho tam budeme navštěvovať. To by sme už mohli rovno chodiť aj do basy, domova dôchodcov, starať sa o všelijakých skrachovancov a stratené existencie.

Keď to takto pойde ďalej, tak asi zrušíš aj tie nedele. Finančne rodinu podporím, samozrejme, ved' moje meno je kresťan, ale viac odo mňa nechci, sestrička, ani Ty, milý ocko.

„...máš meno, že žiješ, ale si mrtvy... tvoje skutky nenachádzam dostatočnými pred svojím Bohom“ (Zj 3,1b - 2).

AŠ

TIŠE PADÁ SNÍH

Ticho se snáší po vločkách
a stále ho přibývá.
Chci být tichý jako zimní,
zasněžená krajina.
Jako strom skláňí větve,
sklonit hlavu a ohnout kolena.
Pod bílým tichem,
jak krajina před Tebou
naslouchat,
co říká Tvůj tichý hlas.

Jan Matuška: Rok mého světa

Ako správne žiť

Odrobinky zo sesterskej konferencie LADIES WEEKEND

V októri t. r. sa sestry Lidka Englerová, Želka Praženicová a Gabika Spilková zúčastnili konferencie anglických sestier v meste Exmouth.

Hostujúca rodina kazateľa Dereka a Jacqui Keenanovcov sa nám pred konferenciou päť dní venovala, aby nám ukázala krásy a zaujímavosti Anglicka a života baptistov v Anglicku. Navštívili sme ústredie baptistov v meste Didcot, kde nám poukazovali kancelárie a oboznámili nás s prácou baptistov. V Anglicku je 360 000 členov, 2 000 kazateľov. Do sveta majú vyslaných 300 misionárov (Afrika, Blízky východ, Južná Amerika a Európa).

Videli sme anglické slatiny a vrešoviská v oblasti Dartmoor, malebné polia a zelené lúky s pasúcimi sa ovečkami, kravami, prasiatkami, koňmi a poníkmi. Prekrásna je anglická architektúra, pôvodné domy so slamenými strechami a pobrežie prieplavu La Manche, zaujímavé historické mesto študentov Oxford, ale aj mestečko Budleigh Salterton, kde žijú prevažne starí ľudia. Mali sme možnosť aspoň trošku spoznať život a mentalitu Angličanov, ale aj ich pochodový život a pokojné povahy.

Konferencia Ladies weekend sa konala v prímorskom mestečku Exmouth. Téma bola: ŽIŤ BOŽÍM SPÔSOBOM. Kazatelka Caroline Eglin spoločne s nami rozoberala, ako žiť Božím spôsobom. Žiť lásku, žiť vieri a žiť múdrost.

Žiť lásku:

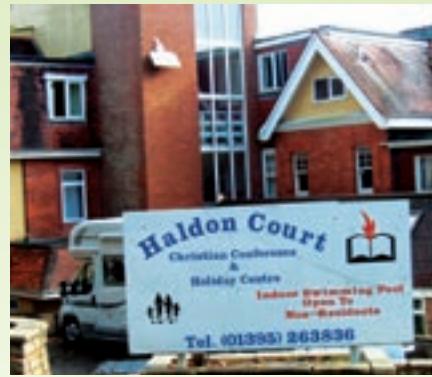
Každý z nás potrebuje nájsť svoju cestu k Bohu. Čo neplatí pre mňa, môže platiť pre iného. Typológia osobnosti nám ukazuje, aké sme rozdielne. Niektoré rady hovoríme o svojich skúsenostach s Bohom, niektoré sú radšej ticho. Niektoré sú realistické, iné zasnívané. Podľa týchto vlastností každú jednu z nás Pán Boh vedie. Je dôležité, aby sme vnímali, ako k nám hovorí. Žiť lásku znamená, že sme ochotní žiť pre druhých ľudí. Niekedy obstojíme, niekedy zlyhávame. Ľudia, ktorí žijú evanjelium, potrebujú 24 hodín denne sedemkrát v týždni byť spojení s Bohom. Byť neustále v modlitbe. Naša láska je taká, že milujeme tých, ktorí pre nás niečo znamenajú. Aj Boha milujeme preto, že obetoval pre nás svojho Syna. Prijímame Jeho lásku, a teda našou úlohou je ďalej ju odozdvávať. Jeho láska je živá a mení naše životy.

Žiť vieri:

Žalm 139 – tento žalm je pre Carolinu jeden z najoblúbenejších. Sú tam slová nenávisti k ľuďom, ktorí Hosť podina nemilujú, ale aj priznanie Božej vsemohúcnosti a zvrchovanosti, je to žalm plný pochybností, ale aj dôvery. Aký úžasný je Boh v tomto poznani. Musíme reagovať na Boha ako jednotlivci. Čo je viera? V praktickom živote sa to prejaví tak, že keď ideme napríklad s niekým v aute, musíme dôverovať šoférovi. Veľa-krát máme „nohu na brzde“, ak šofér nie je perfektný. To chceme robiť aj v našom každodennom živote – nespoliehame sa vždy na nášho Pána a radšej by sme riadili nás život sami, namiesto toho, aby sme Mu plne dôverovali a odovzdali vedenie svojho života Bohu. Viera je slovo, ktoré nikdy nepochopíme v plnosti. Je to experiment a skúsenosť a nemá význam, keď ju nebudeme praktizovať. Musíme ju preskúsať znova a znova, tým naša viera rastie. Keď sa usilujeme ísť dopredu, vtedy žijeme život viery. Len keď zažijeme, čo je to byť závislý od iných, pochopíme, čo znamená veriť a dôverovať.

Žiť múdrost:

Počiatkom múdrosti je bázeň pred Hosťom (Pr 1, 7). Keď Hosť hovoril k svojim služobníkom, títo padli na svoju tvár. Kým ich Pán Boh poveril nejakou úlohou, hovoril s nimi. Aj my potrebujeme byť v neustálom rozhovore s naším Pánom, ak chceme počuť, aké úlohy má pre nás. Modlitba musí byť pre nás takou nevyhnutnosťou ako jedlo. Keď to nie je naša každodenná potreba, niečo v našom živote nie je v poriadku. Najviac sa máme modliť, keď stojí pred nami kopa práce a my máme pocit, že sme nesmierne zaneprádznení. Keďže stojíme v Božej službe ako Jeho vyslanci, sme v podobnej pozícii ako ľudia v diplomatických službách. Veci sa okolo nás menia, podobne sa mení aj situácia v našich zboroch. Vidíme, že svet okolo nás sa mení, ale my by sme mnohokrát v našom zbere najradšej nič nemenili. Nech všetko zostane tak, ako je. Načo zavádzat novoty. Máme prijímať realitu života a brať do úvahy, ako vyzerá svet okolo nás. Potrebujeme živú múdrost. Bázeň pred Hosťom nie je strach. Boh je nadvšetko, nevieme pochopiť Jeho veľkosť. Bázeň znamená zotrvať v Jeho prítomnosti. Anjeli povedali pastie-

rom aj Márii: Nebojte sa. Bázeň nie je strach, bázeň pred Hosťom nám slúži na Jeho lepšie spoznanie. Niekedy prežívame zvláštne chvíle, keď sme v bázni pred Bohom, ale On sa nás môže dotknúť aj v obyčaj-

ných situáciách, keď ideme napríklad nakupovať. Musíme sa zastaviť pred Bohom. Bázeň pred Hosťom znamená, že sa necháme použiť, keď na to On určí miesto a čas. Ale my musíme byť pripravené a ochotné vykročiť.

L. Englerová

Lod' záchrany

**Noé vždy s Bohem byl
a chodil jeho stopou,
archu si postavil
a ušel pred potopou.**

**Byla lod' Titanic
a jméno bohù nesla,
nadešel okamžik
a ke dni moře klesla.**

**Vzdutý je oceán
a vlny stále vyšší,
v lodici čeká Pán,
jenž bouři slovem tiší.**

**Člověk je zachráněn,
když s Hospidinem chodí,
nikdy však proto jen,
že umí stavět lodí.**

**Miroslav Matouš
„Světlo všedním dnům“**

Nový kazateľ v Klenovci

Klenovec 11. 07. 2010. V tento deň bol brat kazateľ Peter Orvoš uvedený do služby.

Prežívali sme radosť a vdăčnosť. K slávnosti inštalácie sa zhromaždil zbor aj zborové stanice R. Sobota a R. Píla. Hostí sme mali aj z Komárna a Hurbanova. Br. kazateľ Darko Králík, podpredseda Rady BJB na Slovensku, uviedol služobníka slovom Písma Genesis 49, 22 – 27.

Cirkev, kazateľ sú ako letorasty vo vinochrade. Je to obraz života, kde prebieha rast alebo vädnutie. Búrky, sucho, vietor ohrozujú vinič.

Ako obstáť?

Brat kazateľ s manželkou Ráchel aj my všetci sme počúvali, ako to dokázal Jakobov syn Jozef.

Jozef žil zo skutočného prameňa – z Boha a prinášal ovocie lásky a odpustenie. Existujú aj iné pramene: bohatstvo, sláva, krása, zdravie, postavenie... Sú to ale deravé cisterny. Fungujú len dočasne. Jozef objavil nevyčerpateľný zdroj.

Pán Ježiš nech je prameňom tvojho života, brat Peter. On povedal: „Bezo mňa nemôžete nič robiť.“ Bez Pána Ježiša sa unavíš a zabališ to. Lebo aj u Jozefa bola realita života taká, ako sme čítali: „Horokosť, šípy nepriateľstva.“

Treba vedieť nastaviť krídla a využiť silu protivetra. Daj Bohu príležitosť, aby všetky veci v tvojom živote premieňal na dobré. V texte je reč aj o požehnaní, oddelení, pomazaní – pre službu.

Jozef vytŕchal z radu, šiel proti prúdu. Šiel cestou podoby križa do slávy. Pán Ježiš obetoval za nás život. Keď už všetci pri Jeho smrti tleskali, že prehral, Boží pohľad bol iný – vyhral. Brat kazateľ Peter Orvoš prednesol pred Bohom a zborom sľub, že bude nasledovať Pána Ježiša, že bude zvestovať evanjelium a pracovať na záchrane ľudí. Sľub za zbor povedal predseda zboru brat Štefan Pálkovács. Bratia Králík, Šinko (člen Rady za oblasť) a Pálkovács sa potom spolu modlili za kazateľa. Nového kazateľa pozdravil aj brat senior evanjelickej cirkvi Mgr. Dušan German a starosta obce JUDr. Pavel Struhár.

Potom sme spievali aj počúvali piesne na oslavu Pána Ježiša.

A tiež nezabudnuteľnú pieseň v podaní Jarka Takácsa s mamou Martou: „Len v Tvojom zajatí, môj Pane, volný som, keď prinútiš ma poddať sa, som v pravde víťazom...“

Čo očakáva zbor od takého mladčíckého kazateľa?

Sme vdăční, že mladí bratia a sestry sa vydávajú do služby Bohu s takými podmienkami pre služobníka, ako zaznelo v príhovore, ale s **nádejou**, že život ľudí môže byť krajsí – premieňaný mocou evanjelia.

Pán Ježiš, Jeho láska, Jeho obet dáva nádej hriešnikom na zmenu.

Vitajte v Klenovci, Orvošovci.

Ján Kováčik

Foto – Peter Kovács

Panické Dravce majú kazateľa

Minulý rok oslávili zbor v Panických Dravciach 60. výročie svojho založenia a tento rok mal možnosť tešíť sa z ďalšej veľkej udalosti. Takmer po 60 rokoch má znova vlastného kazateľa.

Zbor vznikal na prelome rokov 1948 a 1949, keď sa pristáhovali prví slovenskí presídlenci z Madarska. Zhromaždenia sa zo začiatku konali v rodinách, neskôr v modlitebni prerobenej zo sýpky v Panických Dravciach, no keďže tá bola zboru čoskoro primalá, bratia a sestry sa rozhodli, že sa začne so stavbou novej. Nová modlitebňa bola postavená v Margóčovej osade, kde už medzitým bývala väčšina veriacich. Dielo sa podarilo dokončiť v roku 1965.

Zbor mal, vdaka Bohu, od začiat-

ku kazateľa. Bol ním Dezider Bartoš. Po dvoch rokoch od založenia prešiel zbor Panické Dravce pod správu lučenského spoločenstva a slúžili v ňom bratia kazatelia Václav Čermák, Ján Jersák, Ondrej Lacho, Pavel Kondač, Ján Miháľ, Tomáš Kriška a Tomáš Kohút.

V apríli roku 2005 sa zbor z organizačných dôvodov osamostatnil, no spoločenstvá nadalej fungujú v úzkej a priateľskej spolupráci. Túžbou a víziou viacerých členov zboru však bolo mať vlastného kazateľa. Túto zodpovednosť a výsadu na seba prevzal Michal Šinko ml., ktorý v zboru od malička vyrastal a čerpal z neho. Tu neskôr slúžil ako člen staršovstva, vedúci mládeže a vedúci zboru, až kým ho zbor v roku 2007 neoslovil, aby premýšľal nad možnosťou stať sa jeho kazateľom. Túto ponuku sa spolu s rodinou rozhodol prijať, v júli 2009 nastúpil na kazateľskú prax a od 1. júla 2010 vstúpil do riadnej kazateľskej služby.

Slávnosť inštalácie, ktorá sa kona la 24. októbra 2010, viedol predseda Rady BJB brat Janko Szöllősi. Mnohí sa prišli podeliť so zborom o túto radosť, a tak budova zhromaždenia praskala vo šívkoch. Túto udalosť sme

oslávili Božím slovom, svedectvami, piesňami veľkého aj detského spevokolu z Lučenca, chválospevmi a vzájomným spoločenstvom. Poobedie sa nieslo v duchu vdăčnosti, keď sme si pripomínali rôzne dary, ktoré nám Pán Boh tento rok požehnal.

Našou modlitbou a túžbou je, aby bolo zhromaždenie plné pravých modlitebníkov a úprimne veriacich a zapálených ľudí aj po iné dni, aby služba nášho nového kazateľa bola požehnaním pre miestnu cirkev aj pre okolie a aby mnohí mohli spoznať veľkosť nášho živého Boha.

Josef Mrázek (20. 3. 1945 – 20. 10. 2010)

Ježíš řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.“ Jan 11, 25

Bratr zemřel 20. října 2010 v nočních hodinách. Odešel náhle ve věku 65 let.

Zpráva o jeho odchodu do nebeského domova zasáhla celé vsetínské sborové společenství. I když jsme to přijímali s vědomím toho, že bratr odešel v radost svého Pána, lidsky nás to zasahuje citlivěji a potřebuje to určitý čas na přijetí této skutečnosti. Vždyť ještě včera byl mezi námi a účastnil se aktivně služby ve sboru a dnes zde již není. A tak si můžeme o to více uvědomovat svoji závislost na Boží milosti a na Jeho vůli, která je dobrá a dokonalá, i když my se někdy lidsky zdráháme vnitřně se s ní smířit. Ještě ve středu 20. 10. večer měl bratr sloužit na biblické hodině a měl v počítací připravené poznámky k výkladu biblického zamýšlení nad textem o Božím království. Během dne se však necítil dobře a tak se z biblické hodiny omluvil. Tentýž den večer jej už rychlá záchranná služba odvezla do nemocnice do Zlína. Z bezvědomí se již neprobral a lékaři konstatovali rozsáhlou srdeční příhodu, která znamenala i konec tělesných funkcí.

Začátek běhu života bratra Jožky, který byl do rodiny manželů Josefa a Lydie Mrázkových jako dar přidán, nebyl vůbec jistý a lidsky řečeno byl na vážkách. Narodil se 20. března roku 1945 ve dnech plných rozruchu i nebezpečí – končila právě 2. světová válka, německá vojska ustupovala a nemocni ve Vsetíně obsadila pro raněné vojáky. A tak maminka Lydie (rozená Talašová) porodila chlapce doma. Brzy po narození se však ocitl v ohrožení života – ne od válečných bojů, ale od otravy krve ve svém malém tělíčku. A tak musel čas strávit pobytom v kojeneckém ústavu ve Valašském Meziříčí a část ve Veselé u Rožnova, kde byl ústav po bombardování Valašského Meziříčí evakuován. A fakt, že zůstal při životě, byl v pravdě zázrak a milost Boží. Za pohnutých dnů konce války byly prováděny provizorní lékařské úkony. Navíc na zahrádu kojeneckého ústavu dopadly při bombardování dve bomby, které nevybuchly. Maminky, děti, lékařský personál, všichni museli být evakuováni. A tak, když se dítě vrátilo téměř po půl roce z nemocnice domů, mělo váhu stejnou, jakou mělo při porodu. Skutečnost oslabeného organismu nemocí se pak projevovala na kvalitě Jožkova zdraví po celý jeho život. V roce 1946 se rodiče Jožky stěhují do Olomouce, kde se narodí Jožkův bratr Jan. Následujícího roku 1947 se rodina opět stěhuje a to do Víkýřovic, kde bydlí až do r. 1958. Zde se jim na-

rodí dcera Lydie. Rodina Mrázkových zde navštěvuje místní sbor BJB. V roce 1958 se rodina Mrázkových – nyní již početnější se třemi dětmi, vráci zpět na Vsetín. A zde bratr Jožka prožije již téměř celý svůj další život. Život vlastní rodiny, život rodin svých blízkých a také život společenství té duchovní rodiny – křesťanského sboru BJB ve Vsetíně - Rokytnici. A právě v něm, ještě ve staré modlitebně, je Jožka v srpnu 1959 ve svých 14 letech pokřtěn, tehdejším kazatelem sboru bratrem Průšou, pojmenován na vyznání víry v Ježíše Krista. O dva roky později přibývá do rodiny Mrázkových další syn Petr.

I když doba dospívání bratra Jožky je již v míru, pro věřící rodiny, hlásící se veřejně ke svému přesvědčení, připravuje nastupující komunismus různé ústrky. A to se projevuje i v těžkostech s přijímáním dětí věřících rodin do škol. Ale Jožkovi rodiče i v této věci hledají pomoc a zastání u svého nebeského Otce, který otevří i zdánlivě zavřené dveře. A tak Jožka nastupuje po ukončení základního vzdělání na elektrotechnickou střední průmyslovku ve Frenštátě pod Radhoštěm, kam denně dojíždí. Po jejím vystudování je přijat na vysokou školu elektrotechnickou v Plzni. V polovině druhého ročníku však na něj dolehnu zdravotní těžkosti, způsobené nemocí v kojeneckém věku, a tak musí studia zanechat. Vojenskou službu poté absolvuje v Českých Budějovicích. Povojně pak opět nastoupí na studia – tentokrát na Komenského evangelickou bohosloveckou fakultu v Praze. Ale i zde se ve druhém ročníku projevují dopady dřívější nemoci a tak studium ukončí. A tak se vraci zpět do rodiště na Vsetín již natrvalo a je zaměstnán ve své původní profesi – elektrotechnice. A to nejdříve u Okresní správy spojů (postupně jako měřič, bezpečnostní technik a revizní technik), pak u Českých drah na elektroúseku jako revizní technik a potom u Telecomu. Naposledy je pak zaměstnán v azylovém domě na Vsetíně - Jasence.

Obdobně bohatý na události je i Jožkův rodinný život.

26. dubna 1975 se ožení s Ludmilou Křivánkovou. Narodí se jim 3 synové – v březnu 1976 syn Tomáš, v březnu 1978 syn Josef a v srpnu 1979 syn Pavel. Po jeho narození manželka dlouhodobě onemocní a Jožka se o ni věrně a oddaně stará téměř po celých 30 let. S láskou se věnuje své rodině, ale pomáhá i jiným, kteří jsou potřební. A není to jeho lidská síla ani propozice, které ho k tomu upuzpůsobují, ale v slabosti se projevuje jeho síla. Nese ho Boží milost, na kterou se prostě a důvěrně upíná. Proto i jeho duchovní život uprostřed všech těch všedních dnů může být naplněný. Blízký vztah má bratr k hudbě a sborovému zpěvu, který má ve vsetínském sboru dlouholetou tradici. Jeho místo v pěveckém sboru byl basový part, v něm také zpíval nějaký čas v mládežnickém pěveckém sboru JAS. A bas se line nejen jeho zpěvem, ale také hraním – to když hraje v obnoveném hudebním tělese tamburáše vsetínského sboru na basu. Ve zdejším sboru se vlastně od mládí zúčastňoval všech sborových aktivit. Nejdříve byl od roku 1973 předsedou sdružení zdejší mládeže, účastnil se jako vedoucí letních táborů BJB dětí v Pusté Rybné. Byl dlouholetým laickým kazatelem a členem staršovstva vsetínského sboru Bratrské jednoty baptistů. V současném roce pak i jeho předsedou. Ve sboru sloužil slovem, pastoračními návštěvami, modlitbami, ale také svýma rukama a to až do současných dnů.

Pohreb bratra se uskutečnil ve středu 27. 10. 2010 v modlitebně vsetínského sboru. Slovem biblického zamýšlení posloužil br. kazatel Jan Vychopeň a osobní vzpomínkou i br. kazatel Jan Pospíšil. Zpěvem posloužil místní pěvecký sbor a bratr Ivoš Pospíšil. Rozloučení s bratrem se zúčastnili nejen bratři a sestry z místního sboru, ale také mnozí z místních sborů ostatních církví i se sborů BJB z jiných míst.

Za sestrou Dorkou Antalíkovou

Nebeský Otec, Pán života a smrti si vo veku 89 rokov povolal do nebeského domova dňa 15. septembra 2010 sestru Dorotu Antalíkovú zo zboru BJB v Banskej Bystrici.

Sestra Dorka sa narodila 25.1.1921 v Zolnej rodičom Anne a Jánovi Borguľovcom ako štvrté dieťa. Pochádzala z deviatich súrodencov. V roku 1938 ukončila ženskú odbornú školu v Banskej Bystrici. Bola riaditeľkou dievčenskej školy. V roku 1957 dialkovo ukončila štúdium na Pedagogickej fakulte Slovenskej univerzity v Bratislave, detašovanom pracovisku v Banskej Bystrici, s aprobáciou slovenčina – dejepis pre 6. – 8. ročník základnej školy. So svojím budúcim manželom Pavlom Antalíkom z Klenovca sa zoznámila v Kežmarku, kde boli zosobášení 14.4.1950 a kde potom aj

istý čas bývali. Dorka uverila v Pána Ježiša a v roku 1947 bola pokrstená. Až do dôchodku pracovala ako učitelka na ZDŠ na Sliači. Pán im v priebehu 58 rokov manželstva požehnal päť detí: Ľubomíra, Vieru, Slavu, Blaženu a Pavla. Všetky deti aj s rodinami dnes vyznávajú Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa.

Dorku charakterizovala tichá viera konajúca cez lásku k tým, s ktorými sa v živote stretávala. Jej vrúcene modlitby zahŕňali nielen jej deti a rodinu, ale aj obecenstvá veriacich, do ktorých patrila, či okolie, s ktorým bola v styku.

Od smrti svojho manžela v roku 2008 žila ako vdova. Potrebovala neustálu starostlivosť, ktorej sa jej dostalo od jej detí.

V Kristovej láske, s vďakou za jej život spomínajú deti, bratia a sestry zo zboru BJB v Banskej Bystrici.

www.radio7.sk

Satelitné a internetové vysielanie pre vás:

- spravodajstvo
- svedectvá zo života
- duchovné úvahy
- kresťanská hudba

Banská Bystrica **107,7 MHz**

Počúvajte nás a podporite naše vysielanie
satelit Astra 3A

Hledá se kronika JAS-u

Obracíme se na Vás s naléhavou prosbou v následující věci.

Intenzívne hľadáme starou kroniku pěveckého sboru JAS, která měla být po roce 2000 definitivně umístěna v kanceláři (archivu) Výkonného výboru BJB v Praze 4, Na Topolce 14. Před nějakým časem jsme však zjistili, že na této adrese není. Vyvinuli jsme již nemalé úsilí, abychom zjistili, kde by se mohla nacházet.

Zatím bezvýsledně. Proto Vás náležavě prosíme, pokud by kdokoliv z Vás měl nějaký podnět, informaci, stopu, ozvěte se do kanceláře Výkonného výboru BJB v Praze na telefon 241434256 nebo na e-mailovou adresu: info@baptist.cz nebo czechbaptist@iol.cz

Mnohokrát Vám děkujeme za Vaši pomoc!

S bratrským pozdravem

Bc. Luděk Šíp,
tajemník VV BJB

FESTIVAL NADĚJE V RIZE

Ve dnech 5.-7. listopadu 2010 se konal v hlavním městě Lotyšska, Rize, další Festival naděje vedený bratrem Franklinem Grahamem.

Během tří dnů navštívilo evangelizační shromáždění téměř 40 000 posluchačů.

Pro svá evangelizační kázání si Graham vybral příběh Zacheův a příběh bohatého mládence.

Pověděl, že všichni dnes a denně řešíme své problémy. Ale jedině Bůh může vyřešit problém našeho hříchu.

Jedině Ježíš Kristus může vyřešit problém lidského srdce.

Během tiskové konference F. Graham pověděl, že každá země na světě je jiná, ale lidské srdce je všude stejné. Lidé, bez ohledu na to, kde žijí, si kladou stejné otázky: „Je Bůh? Je-li Bůh, ví, kdo jsem? Jsem pro něho důležitý, když svět je tak

veliký a já jsem jen malý človíček?
Zná mě Bůh jménem?“

Na to Franklin uvedl, že Bůh zná a miluje každého člověka na světě. Řekl také: „Litva je nádherná země. Máte bohatou historii.

Udaly se tu nádherné věci, jsou tu nádherní lidé, z nichž někteří také přesídlili do USA.

Ale vnímám tu také pocit beznadeje u mnohých lidí. Ať už měli jakákoli očekávání, jakékoliv naděje, život se k nim neobrátil zády, jak si snad myslí. Rád bych, aby lidé v Lotyšsku poznali, že Bůh o nich všech ví, že je všechny miluje a že Kristus zemřel za naše hříchy.“

Na výzvu k vydání se Kristu reagovalo více než 3000 přítomných.

Stalo se tak jistě k veliké radosti v nebi. Nemalou vděčnost to přineslo i ve více než 500 sborech různých denominací, které se zapojily do příprav Festivalu naděje v Rize.

Vaše objednávky budeme posílat poštou v průběhu prosince spolu s přiloženou fakturou. S přáním Božího požehnání a pozdravem:

**Jiří a Magda Lučanovi,
JM ArtDesign
Zlobice 23
768 31
www.jmartdesign.jas2.cz
tel. 608 300 807**

Rádi vám nabídnete i další grafické a tiskárské i vydavatelské služby při přípravě a výrobě vašich brožur, letáků, časopisů a knih!

Objednejte si sadu záložek - veršů pro Nový rok 2011

Sada obsahuje 72 různých veršů z ekumenického překladu Bible. Vyrobená je na kvalitním 200g křídovém papíru a celobarevně potiskena z jedné strany, druhá strana je prázdná pro vaše případné doplnění, poznámky či věnování. Rozměr záložky je stejný jako vloni - 140x40mm. Cena zůstává stejná, tedy 2,50 Kč za záložku. Sada je tedy k dispozici za 180,- Kč.

OBSAH ROČNÍKA 2010

Rozsévač Rozsievac

Úvodníky

- Cirkev dnes (I. Čonka) 3/3
 Dej se do čtení! (N. Lica) 3/2
 Dovolená a duchovní identita (M. Petratur) 3/6
 Dva klúčové rozmery lásky (T. Kriška) 3/5
 Novoročné prianie (M. Mišinec) 3/1
 Poklady (M. Tóth) 3/9
 Dom Dávidov z Ten Dan (M. Lapčák) 3/10
 Tradice v cirkvi - pokrok nebo brzda? (P. Coufal) 3/4
 Zhova do školy (S. Baláž) 3/7
 Život s posláním (E. Poloha) 3/8

Duchovné úvahy

- Ako deti... (A. Balážová) 12/8
 Božie evanjelium 3 (sprac. P. Varga) 8/3
 Božie evanjelium (P. Varga) 8/4
 Božie evanjelium (P. Varga) 8/6
 Božie evanjelium (P. Varga) 8/8
 Božie evanjelium (sprac. P. Varga) 8/5
 Božie evanjelium (sprac. P. Varga) 8/7
 Božie evanjelium 1 (sprac. P. Varga) 8/1
 Božie evanjelium 2 - Vidieť Božiu túžbu (P. Varga) 7/2
 Čiel života (E. Pribulová) 12/7
 Dobrý pastier (J. Stupka) 8/6
 Domov na zemi nebo v nebi? (zob) 12/9
 Duch Svätý pre nás a v nás (J. Pribula) 6/6
 Existuje Bůh? (D. I. V.) 8/5
 Jak dál? (J. Titěra) 4/1
 Môže mi váš Bůh pomoci? (J. Titěra) 8/1
 Najčastejšie otázky o kresťanskom pôste 7/3
 Naše dny jsou vyměreny (E. Titěrová) 12/9
 Najčastejšie otázky o kresťanskom pôste 6/2
 Největší dar Ducha svatého (J. Titěra) 11/6
 Nemilujme slovom ani rečou, ale skutkom, opravdivo! (P. Pivka) 18/3
 Nepochopení kříže. Bláznovství. (P. Mečkovský) 8/3
 O hrachu (J. Stupka) 11/3
 Odvalený kámen (M. Lucado) 2/3
 Operace Exodus (zprac. D. Průša) 9/3
 Poselství prázdného hrobu (N. Lica) 6/3
 Soľ a svetlo (Ľ. Englerová) 7/6
 Srdce proměněno Duchem Kristovým (P. Mečkovský) 8/7
 Sýtí ovce, alebo zabávať kozlov? (Spurgeon) 13/6
 Variace na jedno téma (upr. E. Titěrová) 13/7
 Velikonoční vzkaz (E. Titěrová) 2/3
 Žijeme v čase umíraní (M. Horáčková) 5/9

Tematické články

- 20 let svobody (V. Pospíšil) 5/1
 Aby nám to v manželstve klapalo (MH) 5/5
 Ako viesť deti k čítaniu 5/2
 Ako žiť s rodičmi a nezbláznit sa? (šh) 5/7
 Baptisté a identita (J. Gondáš) 5/6
 Boží láska k nám a naše láska k Němu (D. Sláma) 4/10
 Bůh je mezi lidmi (V. Pospíšil) 6/10
 Bůh miluje protiklady (E.T.) 4/5
 Byť svetlom pre iných (JC) 5/10
 Cirkev 21. storočia (M. Mišinec) 4/3
 Cti svojho otca a svoju matku (MA) 5/5
 Hodnota života a smrti (D. Hýsek) 5/10

- Jaké je moderní poslání církve? (zob) 5/3
 Je čítanie prežitok? (S. Kráľ) 4/2
 Je pri vás patrný duchovní růst? (přel. E. T.) 10/4
 Kázanie evanjelia (P. Varga) 4/8
 Kríza stredného veku (RH) 13/8
 Lásky čas po celý život (S. Baláž) 4/5
 Naše misijní poslání (J. Titěra) 4/8
 Nevera (G. Králová) 12/6
 Pastor Michael Catt: Evangelium Prosperity je překážkou církevního povzbuzení 6/4
 Prečo som baptista? (B. Uhrin) 4/6
 Prijímať jeden druhého 6/7
 Půjdeme spolu? (E. Titěrová) 4/7
 Štúdium Biblie nie je v móde (Ch. Mass) 4/2
 Tradícia v cirkvi pokrok podporuje alebo ho brzdí? (T. Kohút) 4/4
 Trendy v současné společnosti a křesťané 6/2
 Vychované deti 11/
 Vzor pre život (M. Bahna) 4/1
 Změň myšlení (D. Drabina) 5/4
 Život i smrť z pohľadu večnosti (D. Uhrín) 4/9

História

- „Odsuzují se...“ Vykonstruované soudní procesy s představitelem a kazateli BJB (L. Kucová) 6/9
 Bratři Cyril a Metoděj 10/6
 Letnice v Ochranově (zob) 10/5
 Mistr Jan Hus, svědek pravdy 10/6
 Najstarší hebrejský nápis 2/6
 Slovutný kazatel v Praze Konrád Waldhauser (V. Pospíšil) 9/2
 Stát a církev po únoru 1948 (E. Pěkná) 18/1

Básne

- AGAPÉ (J. Dybová) 20/8
 Boží hod vánoční (M. Rafajová) 20/10
 Duch svatý (V. Pospíšil) 20/6
 Hory - Vysoké Tatry (V. Pospíšil) 19/9
 Jaro v nás (V. Pospíšil) 20/4
 Jeho pohled (M. Rafajová) 20/3
 Ježiš je riešenie (S. Baláž) 8/4
 Ježiš je riešenie (S. Baláž) 8/5
 Kristova Láska (J. Kučera) 20/5
 Lôd' záchrany - báseň (M. Matouš) 13/10
 Miesto smrti život (O. Betko) 10/3
 Nový rok (V. Pospíšil) 20/1
 Ó, to nie! (S. Baláž) 5/4
 Piešeň o Pastierovi (J. Kučera) 9/2
 Písané na Stredý večer (J. Kučera) 7/10
 Promarný čas (J. Dybová) 8/8
 Si blízko (M. Kondač) 20/7
 Tiše padá sníh (M. Matouš) 12/10
 To najkrajšie, to ešte iba príde (L. Fricovský) 20/9
 Toto je jedna z nich (Vaška) 11/8
 V zime (M. Rafajová) 20/2
 Zniečko povzbudenia (E. Lapčáková) 11/10

Svedectvá – skúsenosti

- A budete vďační (J. Baláž) 9/6
 Ako som sa učil lietať... 9/5
 Mé bojové ostny otupovaly (E. Krummholtzová) 9/8
 My sa stretávame. Vy nie? Škoda!

- (VB) 11/1
 Nebeská únia! (R. J.) 11/3
 Nepotrebujem ruky, nohy, potrebujem Boha (R. Čízmár) 9/8
 Nikdy nevíš (M. Horáčková) 9/7
 O hospodském, ktorý se stal andělem (BTM) 7/10
 Petr a Táňa (P. a T. Syrovátkovi) 9/6
 Podezíráni (V. Pospíšil) 10/2
 Potešenie i napomenutie (E. Pribulová) 11/2
 Povzbuzení 11/3
 Radostný zážitok (E. Pribulová) 11/2
 Rozeznávat na čem záleží 10/1
 Ruce mé matky (E.T.) 7/5
 Spomienka na brata Emila Kráľa (Ľ. Betko) 9/8
 Srdiečko (Mgr. Dana Zubčáková) 10/1
 Stožíme při sobě... (K. Tada - přel E. Titěrová) 18/2
 Svoboda (V. Pospíšil) 11/1
 Uzdravil ma až Ježiš (F. Kočkovič) 9/4
 Už som raz taký a hotovo (PP) 8/8
 Vďovstvo (Ľ. Gubová) 13/9
 Z výšin dolů (V. Hanáková) 9/3

Misia

- „Bus 4 Life“ zaparkoval aj v Nesvadoch (Betka a Aneta) 10/8
 Aktuální informace o pomoci VV BJB postiženým povodněmi v severních Čechách (L. Síp) 17/7
 Biblia na kolesách 2010 (T. Valchář) 9/1
 Čo so strachom? (P. Varga) 10/9
 Festival naděje v Rize 16/10
 Filipíny (P. Horáček) 2/2
 Každý kresťan zvěstuje, každý člověk slyší evangelium - do roku 2020 (J. Titěra) 7/1
 Kuba pro Krista (E. T.) 7/8
 Misie v Arménii 9/10
 Oslavte s námi 10. výročí Wycliffe CZ 18/3
 Pomôžte HAITI,
 Výzva tajomníka VV BJB v CZ
 Povodne na východe (M. a M. Lapčákovci) 10/10
 Povodně v Čechách (M. a K. Matysovi) 11/9
 Pozdrav zo Srbska (I. Dudková) 10/7
 Výzva tajomníka BJB na Slovensku 2/1
 Záplavy na Slovensku (T. Valchář) 10/10

Správy

- 30.výročí založení sboru Saddleback (www.krestandnes.cz) 2/4
 Američtí evangelikální teologové chtejí odlišit pravé evangelium od „napodobenin“ 6/4
 Bratr Jan Titěra členem komise BWG (M. Kern) 15/9
 Kresťanství je pro většinu mladých Britů „vybledlá vzpomínka“ 18/8
 Denton Lotz obdrží cenu 16/6
 Evanjelium Ježiša Krista je dobrou správou, pálenie Koránu je zlou správou 16/8
 Haiti 15/2

Informace z jednání zástupců VV BJB v ČR a Rady BJB v SR (L. Šíp) 16/2
 Konferencia delegátov zborov v Banskej Bystrici (S. K.) 15/5
 Konvertita z Hamásu svědčí o naději v Ježíši 15/3
 Krátké správy 15/6
 Krátké zprávy 16/4
 Krátké správy 16/5
 Kresťania pomáhajú v Chile 15/3
 Modlitby za Azerbajdzán 13/4
 Najdete si jiný sbor... (K. Mráziková) 6/7
 Najstaršia svetová biblická spoločnosť 15/3
 Noc kostelů poprvé v celé České republice 15/3
 Nové zbory na Haiti (S. L.) 16/9
 Nový predseda Svetovej baptistickej aliancie na obdobie rokov 2010 - 2015 (P. Kopčok) 16/7
 Organizace Kristus pro všechny národy spustila nové internetové stránky v češtine 18/8
 ProChrist zveřejnil nahrávky z turné evangelisty Ulricha Parzanyho v ČR 18/8
 Stop konzumnému kresťanstvu (AŠ) 12/10
 Svetlo v temnom údolí 11/10
 Vězeň spoutaný na nohou vstupuje do křitelnice (E. T.) 11/10
 Voodoo vyhlásilo na Haiti vojnu evanjelikálom 15/3
 Zatva na Haiti 15/3

Zbory

85.. k cíli běžím (D. Stehlík) 18/7
 Boh pomáha Rómom (S. James) 11/6
 Co nového na škole DORKAS v Olomouci 18/4
 Evangelikální teologický seminář 18/5
 Fotbalový turnaj (V. Chumchal) 14/8
 Jak žijeme v žatci (J. Pospíšil) 14/1
 Jak žijí sestry v Šumperku (L. Jersáková) 11/7
 Jaké to je? (M. Horáčková) 19/8
 Jeden z Hospodinových dní (A. Jágerská) 14/3
 Krstenci z Ružomberka (I. Č) 14/3
 Milosť vzájomného odpustenia a zmierenia (J. Szöllőss) Vyhlásenie Cirkevného zboru BJB Bratislava-Palísy a Cirkevného zboru BJB Bratislava-Viera o ukončení roztržky a vzájomnom zmierení 14/7
 Misijní konference BJB v ČR (D. Kuc) 16/9
 Návštěva sboru na Svaté Heleně (M. a I. Kernovi) 2/7
 Niekoľko myšlienok zo seminára na tému nevera (L. Horovková) 12/6
 Nová modlitebna v Aši (D. Žibický) 14/5
 Nové CD písni pěveckého sboru v Aši 17/3
 Nový kazatel v Karlových Varech (J. Svoboda) 15/8
 Nový kazateľ v Klenovci (J. Kováčik) 14/10
 Ordinace kazatele br. Slámy v Chebu 14/6
 Oslavy 140. výročia založenia baptistického zboru vo Viedni (J. Szöllőss) 16/1
 Panické Dravce majú kazatela 14/10
 Pohľad na tohtoročnú sesterskú konferenciu v Bratislave (PE) 18/5
 Polariský priniesli radosť (Pavel P) 14/5
 Postrehy účastníčok konferencie OS BJB (PE) 18/5
 Postrehy zo seminárov a diskusií 12/6
 Postrehy zo stretnutia seniorov (V. Vološčuk) 18/9
 Predvianočné stretnutie seniorov (J. Baláž) 15/1

Radost v Bratislave na Palisádach (js-) 16/7
 Soutěž o nejlepší cukroví (E. Poloha) 15/1
 Stránky našich zborov (P. Varga) 12/1
 Stránky našich zborov (P. Varga) 12/2
 Stránky našich zborov (P. Varga) 12/3
 Stránky našich zborov (P. Varga) 12/4
 Stránky našich zborov (P. Varga) 12/5
 Stretnutie seniorov Tábor seniorov 2010 19/3
 Svetový kongres baptistov (P. Kopčok) 7/7
 Vánoční večeře pro seniory (E. Poloha) 14/1
 Vianočné stretnutie v klube 4U2 (I. Čonka) 15/1
 Z Kanady do Ružomberka (I. Čonka) 13/4
 Ženy ženám - stretnutie v Poprade (E. Pribulová) 7/4

Gratulácie, spomienky, úmrtia

Brat kazateľ Daniel Šaling - 90-ročný (Pej) 14/9
 Jozef Mrázek - 1945-2010 15/10
 Léta Božího požehnání - Rozhovor s br. kazateľom Richardom Novákemu prieležitosť jeho 80. narozenin (M. Kern) 15/4
 Náš brat Pavol 80-ročný (Popradský) 14/4
 Přání k narozeninám (V. Pospíšil) 15/9
 Radost a spokojnosť aj v pribúdajúcich rokoch (pripr. E. Pribulová) 14/4
 Rozlúčka so sestrou M. Kvačkovou 14/6
 Zomrel Igor Andrej (J. Stupka) 15/9
 Spoločná radosť (Rodina) 15/1
 Vzpomínejte na vůdce své (redakce) 14/2
 Za bratom Milanom Šalingom (J. Baláž) 16/5
 Za sestrou D. Antalíkovou 16/10
 Život so ziskom (P. Synovec st.) 14/2
 Život v službe (rodina Kráľová) 15/7

Rôzne

80 rokov rozsievania (S. Kráľ) 13/1
 Ako prispievať do Rozsievača? (S. Kráľ) 13/2
 Ako správne žiť (L. Englerová) 13/10
 Bible pro lidi (J. Skraňka) 15/9
 Čaro jari (F. Č.)
 Česká společnost přátel Izraele (K. Orlík) 17/1
 Dakujeme (S. Kráľ) 13/3
 Dálkový vzdělávací program na Biblickém teologickém semináři v Pelhřimově (V. Donát ml.) 19/9
 Darujte 2% „Rodine BJB“ 18/1
 Dom Dávidov z Ten Dan (M. Lapčák) 2/10
 Dopis od Boha 8/2
 Esoterika a misie? (H. Včeláková) 7/5
 Filmová recenzia - Kniha prežitia (I. Čonka) 13/6
 Fredi Winkler v Košicích... 17/8
 Händelův Mesiáš (překlad E.T.) 10/3
 Hľadáme prispievateľov (S. Kráľ) 13/5
 Hledá se kronika JAS-u (L. Šíp) 16/10
 Impulzy pre spoluprácu (S. Kráľ) 15/2
 Intimita -jedinečná blízkosť (I. Staroň) 17/2
 Jaké ovoce neseme? (M. Horáčková) 19/10
 Jubileá v jubilejnem roku (A. Vrana) 13/1
 Konference na téma Proroctví v Bibli 17/3
 Kresťanská turistická agentura Mesites 16/3
 Kurz - Manželské a rodinné poradenství 17/9
 List od čitateľa (Julia) 13/2
 Literatúra Detskej Misie - Boh hovorí 18/2
 Literatúra z Detskej misie 17/8

Mimoriadna príloha v tomto čísle 13/5
 Misijní odbor Kostnické jednoty – pozvání 17/1
 Myšlienka... 13/8
 Na návštěve v múzeu Billy Graham center v USA (M. a M. Lapčákovci) 19/6
 Na počiatku bolo Slovo... (A. Dohovičová) 2/5
 Noemi - seznamka a pobyt 16/3
 Noemi seznamka pro křesťany 17/5
 Nová kniha: Baptistické zásady, jejich kořeny a okolnosti vzniku (J. Gondáš) 17/9
 Objednávky knihy - Jak život šel - Život Miloše Šolce 17/5
 Objednejte si sadu záložek 16/10
 OBSAH ROČNÍKA 2010 17/10
 Od pozemského rodiče k nebeskému 11/5
 Odpuštenie (T. Kriška) 6/1
 Ohled na druhé (E. Titěrová) 11/8
 Ohlédnutí za Procházkovou přednáškou 2010 2/8
 Oslava místního sboru (E. Titěrová) 5/8
 Pán mi ukázal cestu (M. Horáčková) 2/9
 Pedagogická fakulta Univerzity Mateja Bela Banská Bystrica (Ped. fakulta UMB) 17/1
 Poctivý Abe . událost smutná, ale pravdivá (D. Průša) 9/2
 Podporte Rozsievač 13/5
 Pohled lidský a pohled víry (M. Kern) 6/1
 Postřeh z konference OS BJB v Bratislavě (J. Němečková) 5/7
 Pozvánka na přednášky - Kroky k manželské intimitě 18.- 21. 3. 2010 17/2
 Připravte detský páty 17/4
 Proč do Račkové doliny na dovolenou seniorů? (M. Šolc ml.) 15/5
 Před soudním stolcem Kristovým 18/6
 Recenze knihy Jak být dobrým rodičem 11/5
 Reklama v Rozsievači 13/3
 Reklama v Rozsievači 13/4
 Rezervní kolo nebo mapa? (přel. E. T.) 11/4
 Rozhovor se současným tajemníkem VV BJB v ČR Ludvikem Šípem (M. Horáčková) 8/10
 Rozsievač na web-e 13/3
 Rozsievač na web-e 13/4
 S Ježíšem v jesličkách (přel. J. Titěra) 12/10
 Skúška ohnom (L. Englerová) 7/1
 TWR-CZ si v Brne pripomenulo 20 rokov vysielania v ČR a 40 rokov vysielania v češtine 16/8
 Upozornenie pre zahraničných odberateľov 13/5
 Vavřín slávy (P. Mečkovský)
 Venujte 2 % pre Chatu Račkova 18/1
 Venujte Rozsievač 13/3
 Venujte Rozsievač 13/4
 Využite výročnú zľavu (Redakcia) 13/2
 Využite výročnú zľavu (Redakcia) 17/1
 Využite výročnú zľavu 13/3
 Zrnko hľadá externých redaktorov 13/2

Jaké ovoce neseme?

Marie Horáčková

Skvostně, elegantně a profesionálně zvládnutý program Brněnské tiskové misie (BTM) jsme spolu s více než 200 diváky zhlédli v sobotu 6.11.2010 v hlavním sále brněnského sboru BJB na Smetanově ulici. Misie zde slavila své osmnácté narozeniny, a protože má velmi mnoho přátel, příznivců a spolupracovníků, bylo nutné vyhledat k oslavě větší prostor.

Všichni dostali dárek

Zatímco na běžných narozeninových oslavách obvykle obdrží dárek oslaveneck, zde tomu bylo naopak. Hned v předsálí nás vítali oslavenci s dárkem v ruce, všichni v sále byli obdarováni.

Dobrý strom nese dobré ovoce

Pestrý program obsahoval průřez osmnáctiletým obdobím existence misie. Ze svého okolí snad neznám nikoho, kdo by nepročítal texty na letáčcích BTM. Oslovují dnes a denně tisíce lidí. Zasahují srdce mnohých. Dostávají se až do věznic a dopisy vězňů, které docházejí do redakce, svědčí o dobré misijní práci. Ale letáčky nejsou jejich jediným produktem. V tomto roce vydala BTM svoji první publikaci - sbírku kázání někdejšího evangelického faráře J. B. Průší. Impulz k vydání knihy vyslala vnučka pana faráře, paní Michaela Maláčová, někdejší česká MISS. Nemohla se kvůli pracovnímu zaneprázdnění oslavy osobně zúčastnit, ale zastoupila ji její maminka. Ta nám mimo jiné prozradila, že její tatínek byl „duchovním vůdcem“ malé Michaely a z jejích úst také vyšel slib, že pomůže s vydáním jeho kázání. A tak se také stalo pomocí BTM v letošním roce. Kniha vyšla a čte se nádherně.

Nic nejsme před Pánem Bohem

A bez Něj nemůžeme činit nic. Nic neznamená, kdo zasévá, ani ten, kdo zalévá, nýbrž ten, kdo dává vzrůst. A to je sám Pán Bůh. Nemáme se povyšovat, jsme jen větvemi. A tak se

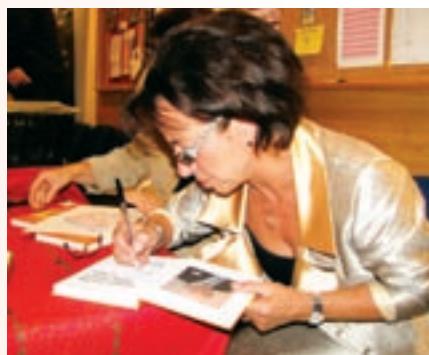
na jevišti objevily větve. Tedy ruce 31 mladých lidí z Bratislavы, držící každá jedno jablko a kývající se ve větru času. Dívali jsme se na obrovský živý strom s mnoha větvemi, nesoucími ovoce z jedné poloviny dobré a z druhé poloviny špatné. Když se lidé

báli a utáli polovinu stromu se špatným ovocem, postupně spadl celý strom. Tak by to dopadlo, kdyby Pán Bůh povolil vytrhat dnes plevel, rostoucí mezi plnými klasy. Strom mohl také ukazovat na strom v Ráji, ale stejně mohl ukazovat i na 15. kapitulu evangelia, sepsaného podle Jana, kde čteme o ratolestech a vinném kmeni. Mohl znamenat mnohem víc. Ale bylo nám oznámeno, že muzikál „Strom“ je inspirován evangeliem podle sepsání Matouše, kapitoly 13. Režii bravurně zvládl Hana Gallová. Nezapomenutelným zážitkem se stala také hudba skladatele Slávo Krále, která celý děj podtrhovala a lahodila našemu sluchu.

Jednou budem dál

Nechyběl koncert s písni „Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po Tobě, Bože“. Nechyběl slavnostní dort, nechyběla zdravice kazatele brněnského sboru bratra Pavla Coufala, MUDr. Pavla Smilka, Michala Petratura a dalších bratrů. Zpívaly se písni a na závěr zazněla píseň, známá snad po celém světě, „Jednou budem dál“, ke které složila a zpívala další sloky zpěvačka BTM Libuška Ranšová s klavírním doprovodem Jarmily Ranšové. Celý program mistrně provázel bratr Jan Titěra.

Jednou budem jistě dál, pokud vytrváme v poslušnosti našemu Pánu, jehož Duch svatý režíroval, vedl, povzbuzoval, promlouval do srdcí posluchačů a držel ochranou ruku nejen nad oslavou BTM, ale nad celou jejich činností rok od roku, den co den. Misijní pracovníci BTM vydali svědectví a Pán Bůh zapisoval slova do našich srdcí. Jemu děkujme za vše, co činí v našich životech. Nechme se Jím nést a srdce naplnit cele. Potom skrze nás poplynou vody živé, protože Kristus bude v nás.

Boží hod vánoční

I přišli chvátajíce a nalezli...
(Luk 2,15).

Víra nám ruce rozechvěla
nad chlebem z Páně stolu.
Spolu jsme pili z kalicha
a zpívali jsme spolu.

Na cestě domů pod nohama
v jarní květ sníh se mění,
vždyť „Narodil se Kristus Pán,
hříšným na spasení ...!“

Zas je Hod Boží vánoční.
Bez tebe, v sněhu, v ledu,
víra tvá, otče, s vírou mou
sešly se v písni dědů.

M. Rafajová: ZA NÍM

Za fotografie
publikované v tomto
čísle pekne díkujeme.
Ich autormi sú:
R. Bohuslav, J. Hrivňáková,
L. Kešjar, V. Malý, A. Vrana
www.christianphotos.net,
BigPhoto a archív redakcie.

10
2010

ZRINKO

Detská príloha časopisu

Rozsievač
Rozsévač

ročník 8

Ti-Fam – dcéra čarodejníka

Príbeh na pokračovanie

(Podľa materiálov Detskej misie
upravila Miriam Kešjarová)

Ti-Fam pristúpila k otcovi a jemne ho chytila za rameno. „Prepáč, že som nešla s tebou domov. Pozri, ocko, doniesla som jedlo.“

„Je otrávené,“ hndral Orestil.

„Nie,“ povedala Ti-Fam pomaly. „Ocko, Viktor k nám bude prichádzať každú nedelu, aby nám rozprával o Pánovi Ježišovi, a zakrátko ľudia postavia kostol!“

Orestil sa roztriasol. „Kostol? To nikdy! Dám na Viktora silnú kliatbu!“

Ale napriek Orestilovým vyhrážkam Viktor kázal každú nedelu a mnohí ľudia prijali Pána Ježiša ako

svojho Spasiteľa. Zakrátko si postavili kostol.

Kde sú duchovia, pomysel si Orestil, prečo ne-počúvajú? Jednu nedelu sa Orestil prišiel pozrieť na nový kostol. Pozoroval Viktora, ako hovorí k ľuďom.

„Videli ste, že som sa zmenil,“ povedal Viktor. „Predtým som nasledoval voodoo. Bál som sa a bol som osamelý.

Jedného dňa som počul o pravdivom Bohu, ktorý ma miluje tak veľmi, že poslal svojho Syna, Pána Ježiša, aby zomrel za všetky moje hriechy. Prijal som Ho ako svojho Spasiteľa. Teraz sa nebojím duchov. Ježiš, Boží Syn, je vždy so mnou.“

Orestil nahnevane zatriasol čarodejníckou reťazou. Dokrívkal domov a vošiel do svojho voodoo chrámu.

Rozprával sa so svojimi sklenenými fláštičkami, pretože si mysel, že v nich sídlia duchovia. „Toto je vaša posledná príležitosť, duchovia. Ukážte svoju moc.“ Začal kričať: „Ukážte sa! Ukážte mi svoju moc! Dnes večer zničte kostol ohňom!“

Ked' prišla noc, Orestil sa ukryl, aby mohol pozorovať kostol.

Sledoval ho celé hodiny. Ani iskrička, ani zapraskanie ohňa, nič ne-nasvedčovalo tomu, že by tam vypukol požiar.

Mýlil som sa, mysel si.

Zrazu ho napadla nebezpečná myšlienka. Duchovia chcú ukázať svoju moc tak, že mi pomôžu zapáliť kostol. Ponáhľal sa späť k domu a vybral horiacie poleno z ohňa. Čo najrýchlejšie ho niesol späť ku kostolu. Slnko práve vychádzalo, keď Orestil potichu dorazil ku kostolu. Čosi začul.

SMS
pre Teba
a Tvoju
modlitbu
v tomto
mesiaci

To všechno se stalo,
aby se splnilo, co
řekl Hospodin ústy
proroka: Hle, panna
počne a porodí syna
a dají mu jméno
Immanuel,
to jest přeloženo
Bůh s námi.

Matouš 1, 22 - 23

Tlejúce drevo delilo od slamenej strechy kostola už len pár centimetrov.

No zrazu Orestila chytila silná ruka a zabránila mu dokončiť dielo skazy. „Viktor!“ zašepkal Orestil vyšlakane.

Bezmocne klesol na zem. Jeho voodoo duchovia mu nepomohli.

„Orestil, Pán Ježiš ma poslal, aby som ti povedal, že ťa má rád.“

Šaman nechápavo hľadal na misionára. „Viktor,“ povedal zlomeným hlasom, „môže tvoj Spasiteľ, Pán Ježiš Kristus, milovať človeka ako som ja?“

Nasledoval som voodoo duchov. Klamal som, snažil som sa zabiť a podpaliť kostol. Môže ma mať rád?“

Viktor mu znova rozprával príbeh o Bohu, ktorý miluje každého, do konca i najhoršieho hriešnika.

Hovoril, ako Pán Ježiš, Boží Syn, zomrel a vstal z mŕtvych, aby zaplatil za hriechy všetkých ľudí. Hovoril mu, ako každý, teda aj on - Orestil, môže byť zachránený od hriechu tým, že prijme Pána Ježiša Krista ako Spasiteľa.

„Mýlil som sa,“ priznal Orestil. „Nechcem už viac slúžiť voodoo duhom. Budem nasledovať jediného skutočného Boha.“

Prijímal Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa od hriechu.“

Ked sa Ti-Fam a Rosa dozvedeli, čo sa stalo, veľmi sa potešili.

Orestil vošiel do voodoo chrámu a vyniesol odtiaľ všetky čarodejnícke pomôcky.

Bez váhania ich hodil do ohňa. Pozorujúc, ako všetko stravujú plamene, zvesil svoju čarodejnícku reťaz z krku a podal ju Viktorovi.

„Daj ju pánovi Turnbullovi ako dôkaz,“ povedal.

„Povedz mu, že ja, Orestil, som prijal Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa od hriechu.“

Vianočný kvíz na zamyslenie

1. Čo je dôležitejšie: vzhľad alebo to, aký/aká si vo vnútri?
2. Keď sa pozeráš na ľudí okolo seba, čo si najviac všímaš?
3. Na čo sa pozerá Pán Boh? Čo ho na tebe najviac zaujíma?
4. Skús nájsť aspoň jedno miesto v Biblia – v Starom zákone, kde sa predpovedá narodenie Pána Ježiša.
5. Prečo prišiel Pán Ježiš na svet?
6. Prečo si Pán Boh vyvolil Máriu za matku Božieho Syna? Aké mala vlastnosti?
7. Je Jozef otcom Pána Ježiša?
8. Prečo sa Pán Ježiš narodil v maštalke, a nie v paláci? Urobil Pán Boh chybu?
9. Ako vieme, že pastieri pochopili, čo je skutočne dôležité na Vianociach? Čo urobili?
10. Čo je najdôležitejšie na Vianoce?

Milí kamaráti, otázky z kvízu môžete vypracovať spolu s rodičmi alebo staršími súrodencami.

Odpovede pošlite na adresu redakcie Rozsiveča alebo na rozsievac@baptist.sk do konca januára (ledna).

Najšikovnejších z vás odmeníme peknou knihou. Nezabudnite pripísať heslo VIANOČNÝ KVÍZ.

Nedostatek jídla	
Záver modlitby	
Zmrzlá voda	
Žákovsko dvojče	
Strunný nástroj z pohôdok	
Mesto odkud vylieol Abram	
Létajúci ľivec a princezná	
Nejseverný svätočas	
Lodička s bielym teľčekom v kožičke	

KŘÍŽOVKA

(Prevzato z časopisu Kroky)

Z tajenky (1. sloupec) se dozvíš, co zpívá David ve své chvále Hospodinu.

Tomášov vianočný dar

umyl, do školy chodil neupravený. Pani učitelka len veľmi nerada zapisovala Tomášovi do svojho zápisníka pátku z ďalšej písomky. Keby nazrela do Tomášových záznamov z predchádzajúcich ročníkov, dozvedela by sa asi toto:

1. ročník – Tomáš je šikovný žiak a má rád školu. Pochádza zo sociálne slabších pomerov.

2. ročník – Tomáš je dobrý žiak a usilovný chlapec. Je svedomitý, no na svoj vek je privelmi vážny. Jeho matka je nevyliečiteľne chorá.

3. ročník – Tomáš zaostáva v učení. S nikým sa nebabí. Matka mu zomrela. Otec sa o neho nestará.

4. ročník – Tomáš sa zle učí. Otec ho opustil. Tomáš býva u tety. Potreboval by pomoc odborníka.

Pani učitelka mala záznamy o Tomášovi uložené v zásuvke písacieho stola. Keď prišli Vianoce, žiaci jej priniesli darčeky. Aj Tomáš priniesol darček zabalený v hnedom papieri zalepený lepiacou páskou. Na vrchu bolo napísané: Pani učiteľke od Tomáša. Netrpeživo ho rozbalila a našla v ňom náramok s povypadávanými kamienkami a poloprázdnú fláštičku s voňavkou. Keď

ostatné deti zbadali Tomášov darček, začali sa uškŕňať. Pani učiteľka si však na ich veľké prekvapenie dala na ruku náramok a jemne sa postriekala zvyškom voňavky. „Pekne vonia!“ usmiala sa na Tomáša.

Po skončení vyučovania prišiel Tomáš za pani učiteľkou a pošepkal jej: „Dnes ste voňali, ako moja mama. Som rád, že sa vám darčeň páčili. Aj náramok bol mamin.“

Tomáš vyšiel z triedy. Učiteľka za ním prekvapene pozerala a zrazu sa jej po lícach začali kotúlať slzy. Od toho dňa pani učitelka zmenila pohľad na svojich žiakov. Snažila sa v nich vidieť nielen neposedné deti, ale začala sa o ne starať omnoho viac. Zvláštnu pozornosť venovala Tomášovi. Na konci školského roka mal Tomáš oveľa lepšie vysvedčenie a v niektorých predmetoch do konca dobehol najlepších žiakov.

O niekoľko rokov neskôr pani učitelka našla v schránke list: „Milá pani učiteľka, chcem, aby ste sa medzi prvými dozvedeli, že som úspešne ukončil štúdium na vysokej škole. Patril som k najlepším študentom.“

Váš Tomáš Kučera

Keď pani učitelka odišla do dôchodku a rozlúčila sa s poslednými žiakmi, Tomáš ju opäť nečakane prekvapil. Navrhol jej, aby sa nastáhovala do jeho domu a bývala spolu s jeho rodinou.

Pani učitelku to veľmi potesilo, pretože Tomáš bol jej jedinou skutočnou rodinou.

VIANOČNÉ OMAĽOVÁNKY

**Nezabúdaj
na pravidelné
čítanie Biblie!**

Vianočné bludisko
Pomôž pastierom
nájsť cestu
k novorodeniatku – Ježišovi.